

**PROGRAMACIÓ
NIVELL BÀSIC
(A1 i A2)
LLENGUA ÀRAB
Curs 2018-2019**

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ

2. MARC METODOLÒGIC

2.1. Aprenentatge i docència

2.2. Desenvolupament de les competències

2.2.1. Competències generals

2.2.2. Competència lingüística comunicativa

2.3. Aspectes a considerar

2.3.1. Tractament de l'error

2.3.2. Tractament del lèxic

2.3.3. Paper de l'alumnat i del professorat

2.3.4. Desenvolupament de la capacitat d'aprenentatge autònom

2.3.5. Utilització dels llibres de text

2.3.6. Les noves tecnologies

2.3.7. Foment de la lectura

2.4. El paper de les tasques en l'aprenentatge

2.4.1. Tipus de tasques

2.5. Estratègies d'aprenentatge

2.5.1. Estratègies d'expressió oral i escrita

2.5.2. Estratègies d'interacció

2.5.3. Estratègies d'aprenentatge autònom

2.5.4. Estratègies culturals i interculturals

2.6. Les actituds i l'aprenentatge

2.6.1. Actituds vers la comprensió i expressió orals i escrites

2.6.2. Actituds vers la interacció

2.6.3. Actituds vers l'aprenentatge autònom

2.6.4. Actituds culturals i interculturals

3. DEFINICIÓ DE NIVELL

4. OBJECTIUS GENERALS DEL NIVELL BÀSIC

4.1. Objectius específics del nivell Bàsic A1

4.1.1. Comprensió lectora

4.1.2. Comprensió auditiva

4.1.3. Expressió oral

4.1.4. Expressió escrita

4.2. Objectius específics del nivell Bàsic A2

4.2.1. Comprensió lectora

4.2.2. Comprensió auditiva

4.2.3. Expressió oral

4.2.4. Expressió escrita

5. CONTINGUTS

5.1. Continguts nocionals

5.1.1. Entitat

5.1.2. Propietats

5.1.3. Relacions

5.2. Continguts funcionals

5.2.1. Actes assertius

5.2.2. Actes compromisius

5.2.3. Actes directius

5.2.4. Actes fàctics i solidaris

5.2.5. Actes expressius

5.3. Continguts socioculturals

5.4. Continguts temàtics, morfosintàctics, fonètics, fonològics i ortogràfics

5.4.1. Continguts específics del nivell Bàsic A1

5.4.2. Continguts específics del nivell Bàsic A2.1

5.4.3. Continguts específics del nivell Bàsic A2.2

5.5. Gramàtica textual

5.5.1. Textos i àmbits

5.5.2. La gramàtica del text

6. AVALUACIÓ

6.1. Tipus de proves

6.1.1. Proves de classificació

6.1.2. Proves de diagnòstic i progrés

6.1.3. Proves d'aprofitament

6.1.4. Proves de certificació (proves d'avaluació de nivell)

6.2. Principis aplicables a les proves d'avaluació del nivell Bàsic

6.2.1. Definició i característiques

6.3. Requisits de les proves de certificat

6.3.1. Validesa

6.3.2. Fiabilitat

6.3.3. Impacte positiu

6.3.4. Viabilitat

6.3.5. Equitat

6.4. Certificat de Nivell Bàsic A2

6.4.1. Especificacions generals sobre les proves de nivell Bàsic

6.4.2. Definició del constructe

6.4.2.1. Tipus i nombre de proves.

6.4.2.2. Tipus i nombre de tasques de les quals es componen.

6.5. Tipus i nombre de proves

6.6. Tipus i nombre de tasques

6.7. Destreses que s'avaluen

6.7.1. Comprensió lectora

6.7.2. Comprensió auditiva

6.7.3. Expressió oral

6.7.3. Expressió escrita

6.8. Puntuació i duració de les proves

6.9. Criteris de qualificació

6.10. Nivell de les proves

7. BIBLIOGRAFIA

7.1. Llibres de text

7.2. Lectures obligatòries

7.3. Material complementari

8. PROGRAMACIÓ D'ACTIVITATS CULTURALS

9. CALENDARI DE REUNIONS DE DEPARTAMENT

1. INTRODUCCIÓ

La present programació per al nivell Bàsic (Bàsic A1 i Bàsic A2) de llengua àrab està basada, per una banda, en l'Ordre de 8 de gener de 2008 per la qual es regulen els aspectes generals de l'organització dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a les Illes Balears i en el Decret 6/2010, de 22 de gener, de currículum dels ensenyaments del nivell bàsic d'idiomes a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB Núm. 16 de 2 de febrer de 2010), així com en l'Acord del Consell de Govern de dia 28 de maig de 2010 de correcció d'errades materials en l'Annex al Decret 6/2010, de 22 de gener, de currículum dels ensenyaments del nivell bàsic d'idiomes a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB Núm. 91 de 17 de juny de 2010), tots derivats del Real Decreto 1629/2006, de 29 de desembre, publicat al BOE nº 4, de 4 de gener de 2007, en virtut del qual es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats per la Ley Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, i, per altra banda, en el Real Decreto 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual es fixen les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2, dels ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats per la Ley Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, i s'estableixen les equivalències entre els ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats en diversos plans d'estudis i els d'aquest real decreto (BOE núm. 311, de 23 de desembre de 2017), així com també en la Resolució del conseller d'Educació i Universitat de dia 16 de març de 2018 per la qual es dicten les instruccions per regular l'organització i el funcionament del nivell bàsic dels ensenyaments d'idiomes a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, mentre no es publiqui el decret que reguli el currículum, l'organització i el funcionament dels ensenyaments d'idiomes a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB Núm. 36 de 22/03/2018).

La naturalesa particular de la llengua àrab suposa, en el terreny pedagògic, un dilema: el tipus d'àrab que hem d'ensenyar. Això és així perquè la llengua àrab presenta una situació particular respecte d'altres llengües, ja que està constituïda per dues formes de comunicació vives i, al mateix temps, complementàries: l'àrab anomenat àrab estàndard modern, que es comú a tots els països àrabs i és la llengua de la cultura i de les situacions formals (literatura, mitjans de comunicació, conferències, documents oficials, etc.) i l'àrab dialectal, que varia d'un país a un altre, o fins i tot d'una regió a una altra, i que s'utilitza com a llengua col·loquial en totes les situacions de la vida diària (en família, al carrer, amb els amics, en el mercat...).

Si bé és veritat que l'àrab dialectal és l'instrument de comunicació habitual, el propi de la vida diària, el seu número de varietats i la seva diversificació ens obligarien a decantar-nos per un dialecte o un altre, amb la subjectivitat i l'excessiva especificació que això suposaria, sobretot de cara a atreure diferents tipologies d'alumnat. Per altra banda, és gairebé utòpic i, en qualsevol cas, descomunal plantejar-se que un estudiant pugui arribar a ser capaç de parlar-los i entendre'ls tots.

Així doncs, es pot afirmar, apel·lant al sentit comú i a l'economia d'esforç, que resulta més eficient ensenyar l'àrab estàndard modern. Aquesta idea està reforçada pel fet que aquesta varietat és l'instrument de comunicació entre arabòfons pertanyents a àrees dialectals diferents i que, com ja s'ha mencionat, és la llengua dels mitjans de comunicació i de la cultura. Encara podem trobar un altre argument vàlid fins i tot per a aquells que prefereixen els dialectes com a formes més properes i és que un bon coneixement de la llengua àrab literal moderna constitueix una plataforma sòlida i comuna en molts aspectes en la qual basar-se per iniciar l'aprenentatge de qualsevol dialecte pel qual l'alumne estigui interessat. No obstant, per motius metodològics mencionats al currículum en el qual es basa aquesta

programació i a causa de la incidència de paraules pròpies dels dialectes en converses informals entre parlants cultes que fan servir l'àrab literal, l'existència, ús, trets fonamentals i característiques dels dialectes àrabs no s'obviaran, sinó que seran objecte de comentaris, contrastos (entre sí o amb la llengua culta), explicacions i ús.

A més d'això, l'àrab és una llengua complexa i allunyada dels estàndards llatins, és a dir, presenta una sèrie de característiques pròpies que no trobam a altres llengües, la qual cosa fa que els alumnes s'hi enfrontin amb certes dificultats que el professor ha de suplir amb unametodologia força motivadora. El seu caràcter cursiu o la no escriptura dels signes auxiliars (entre els quals trobam les vocals breus) fan que el domini de l'escriptura i de la comprensió lectora requereixin més hores de dedicació que les necessàries en altres idiomes. Motius com aquests fan que el nivell que assoleix un alumne en acabar dos primers cursos de 120 hores no sigui el mateix que pugui tenir un alumne que ha estudiat un altre idioma en el mateix temps. Per exemplificar el que diem, indicarem que l'aplicació de les idees que inspiren el Marc Comú Europeu de Referència (MCER) ha fet que a diverses comunitats autònomes (inclosa la nostra) s'hagi augmentat el número de cursos dels anomenats idiomes tipològicament distants necessaris per a assolir el mateix nivell que per a altres idiomes requereix menys hores lectives o de feina autònoma. De fet, el primer mètode de llengua àrab elaborat específicament per complir les especificacions del MCER especifica que el nivell A1 en àrab s'assoleix després de "160 hores lectives, a las quals s'hauria de sumar un mínim de 150 o 200 més de preparació i repàs per part de l'alumne".

Totes aquestes consideracions han estat claus en determinar que el nivell Bàsic A2 de llengua àrab s'imparteixi a l'EOI de Palma en dos cursos: nivell Bàsic A2.1 i nivell Bàsic A2.2. És a dir, a l'EOI de Palma, donades les característiques especials de l'idioma àrab (i també dels idiomes rus i el xinès), el nivell "Bàsic A2", en lloc d'impartir-se al llarg d'un curs acadèmic com en el cas de la gran majoria dels idiomes impartits a l'Escola, es desdobra en dos cursos. La finalitat d'aquesta duplicació de les hores dedicades al nivell "Bàsic A2" és que els objectius generals d'aquest nivell siguin desenvolupats i assolits de manera real i eficient. S'ha de tenir en compte que, com acabem d'assenyalar, l'àrab, juntament amb el rus i el xinès, presenta una dificultat afegida respecte a la resta dels idiomes impartits a aquesta EOI, que no és altra que la presència d'un sistema (i un sentit d'escriptura, en el cas de l'àrab) diferents dels de l'alfabet llatí, la qual cosa impossibilita mantenir el mateix ritme que es pot dur en l'ensenyament d'altres llengües, com ara el català, el francès o l'italià.

En aquest sentit, és molt important assenyalar que cada vegada que en aquesta programació es faci referència al nivell "Bàsic A2", sense extensió numèrica, s'ha d'entendre aquest com la combinació dels cursos "Bàsic A2.1" i "Bàsic A2.2". Per tant, tots aquells objectius i especificacions sobre avaluació que d'ara en endavant facin referència al nivell "Bàsic A2" seran exactament els mateixos que els requerits a la finalització del curs "Bàsic A2.2" de tal manera que en finalitzar aquest darrer curs del nivell Bàsic (Bàsic A2.2) l'alumne hagi assolit el grau de coneixement i de destresa suficient per a poder promocionar al nivell Intermedi o per a obtenir el diploma del nivell Bàsic A2.

Finalment, el plantejament pedagògic i filosòfic del currículum en el qual es basa aquesta programació parteix d'un model d'organització que contempla l'ensenyament-aprenentatge des d'un enfocament més dirigit al *procés* que al *producte*, encara que té presents ambdós aspectes. Així, aquest document de referència presenta propostes per tal que l'alumnat i el professorat treballin junts en un programa orientat cap a la acció, mitjançant un *input* que inclogui materials autèntics que difícilment permetran una selecció prèvia del lèxic i dels

continguts morfosintàctics. Aquests aspectes han d'aparèixer amb naturalitat a partir dels textos en qüestió i el seu ús depèn de la tasca a assolir.

A la present programació intentarem fer una aplicació d'aquesta proposta de forma que, a l'acabament del curs, el departament faci una valoració i anàlisi detallada del desenvolupament del curs, i una nova redacció retrospectiva de la programació. A partir d'aquesta experiència, amb les dades recollides, el departament tindrà al seu abast la informació necessària per prendre decisions sobre les programacions del curs següent que, d'aquesta manera, aniran perfeccionant-se.

El professorat del nivell Bàsic i l'alumnat seran els encarregats de construir, a partir dels elements que conformen aquesta programació, el currículum en el qual es basa i la programació d'aula de cada professor, un procés d'ensenyament i aprenentatge que sigui alhora eficaç i significatiu per a cada grup d'alumnes. És a dir, a l'hora de dissenyar la seva programació d'aula, el professorat del nivell Bàsic ha de tenir en compte aquesta programació i, a través d'ella, el currículum que la inspira i emmarca, a més del context de cada grup d'alumnes, les seves particularitats, necessitats, interessos, etc.

Aquest context es pot analitzar a través de:

- L'avaluació de diagnòstic.
- La recollida d'informació.
- L'observació a l'aula.
- La participació de l'alumnat en la presa de decisions sobre l'ensenyament i/o l'aprenentatge.
- La integració de l'aprenentatge a l'aula amb l'aprenentatge autònom.
- L'observació directa del que fa progressar l'alumnat cap a la consecució dels objectius comunicatius del nivell.

2. MARC METODOLÒGIC

2.1. *Aprenentatge i docència*

Aquesta programació, al igual que el currículum de les EOI de les Illes Balears en el qual està basada, parteix d'un model de llengua enfocada cap a l'acció, és a dir, un model centrat en l'ús de la llengua que considera que els usuaris i aprenents són membres d'una societat que tenen unes tasques a assolir i que s'ha de tenir en compte el ventall de capacitats específiques que els individus, com a agents socials, apliquen a aquest aprenentatge.

Aquest enfocament cap a l'acció o ús de la llengua ha de tenir en compte les estratègies que utilitzen els aprenents per activar les diferents competències que conté la competència comunicativa. Aquestes estratègies serviran per dur a terme les activitats i processos que comporten la recepció i producció de textos i la construcció de discursos que tracten de temes concrets, els quals permeten el desenvolupament de tasques lligades a determinades situacions que es donen dins els diferents àmbits d'actuació.

Tant el MCER com el currículum en el qual es basa aquesta programació volen donar suport a un model obert pel que fa a les diferents teories metodològiques. Això no obstant, tant l'alumnat com el professor han de tenir en compte els processos involucrats en l'aprenentatge de les llengües i aplicar-los en els diferents àmbits d'actuació mitjançant la selecció de materials, la proposta d'activitats i l'avaluació dels continguts, l'aplicació dels procediments adients i el desenvolupament de l'aprenentatge autònom.

La recerca en l'aprenentatge de les llengües ha produït resultats dispars i els coneixements en aquestes àrees no han determinat encara clarament si existeix un mètode que es pugui considerar com el millor. Això no obstant cal tenir en compte alguns principis i aspectes àmpliament acceptats que ens poden ajudar en l'aprenentatge de les llengües.

Per estimular l'aprenentatge, és útil contestar a la pregunta: “quines condicions són les més adients perquè es produeixi aquest aprenentatge?” La majoria dels investigadors semblen estar d'acord en el fet que s'han de donar les següents condicions bàsiques que es poden aplicar a gairebé totes les situacions d'aprenentatge.

- **Exposició:** L'alumnat ha de rebre un material d'entrada (input) comprensible de la llengua parlada i escrita. Aquest material ha de ser real, suficientment ric i de qualitat. És convenient que s'exposi l'alumnat a textos d'un nivell moderadament més alt de coneixements que el que posseeixen els aprenents en aquest estadi. Ha d'incloure els tipus de registres formal i informal i pot contenir altres varietats a més de la llengua nativa, com ara la llengua que utilitza qualsevol parlant no natiu que faci ús de la llengua objecte d'estudi.
- **Ús:** S'ha de tenir en compte especialment el material de sortida (output) que es considera essencial per al desenvolupament de la llengua. S'espera que l'alumnat en faci ús real mitjançant la interacció a la classe en un ventall ampli de situacions, la qual cosa farà que es processin el material d'entrada (input) de forma més analítica i possiblement afavorirà també els processos mentals implicats en l'aprenentatge.
- **Motivació:** És necessària perquè els aprenents processin la llengua que reben i també la utilitzin el més aviat possible, i es puguin beneficiar tant de l'exposició com de l'ús que en fan. La motivació pot també provenir de diverses fonts. A les EOI cal tenir en compte les característiques pròpies del nostre alumnat i buscar temes adequats als seus coneixements, interessos i necessitats.

- Instrucció: S'entén enfocada cap a les estructures formals de la llengua. Actualment és un fet generalment acceptat que aquesta instrucció pot accelerar el nivell de desenvolupament de la llengua i fins i tot incrementar el nivell final d'adquisició dels aprenents; per tant, el seu aprenentatge sembla rellevant per a les EOI. Això no obstant, cal considerar que existeixen diverses teories sobre la instrucció formal i la seva relació amb l'ordre natural de desenvolupament d'una llengua. El professor del nivell Bàsic haurà, per tant, de reflexionar i informar-se sobre els aspectes esmentats, que provoquen controvèrsia entre els lingüistes, per prendre decisions meditades a l'hora d'instruir els alumnes sobre les formes gramaticals. Cal tenir en compte que un enfocament excessiu en la forma pot desviar-nos dels objectius fonamentals d'un ensenyament enfocat cap a la comunicació.

De forma abreviada es pot dir que aquest document vol presentar un enfocament comunicatiu equilibrat, es a dir, que tot i que es centra en la comunicació i els seus processos, para esment en les estructures formals i en l'assimilació de les competències com a part essencial de l'aprenentatge.

2.2. Desenvolupament de les competències

Aquests aspectes ens conviden a contemplar l'aprenentatge dels idiomes des d'un enfocament comunicatiu i pràctic amb l'objectiu de desenvolupar tasques de complexitat progressiva. Aquest progrés en la competència comunicativa comporta el desenvolupament d'altres competències, a fi de fer front a les situacions comunicatives en que es troben els aprenents.

Totes les competències humanes contribueixen, d'una manera o altra, a la capacitat de comunicar-se de l'aprenent, i poden considerar-se aspectes de la competència comunicativa. De tota manera, pot ser útil distingir les competències que no estan directament relacionades amb la llengua (competències generals) de les competències pròpiament lingüístiques.

2.2.1 Competències generals

Les Competències Generals inclouen diversos tipus de coneixements:

- Coneixements declaratius (*savoir*), que inclouen el coneixement del món i el seu funcionament, el coneixement de la cultura de les comunitats on es parla la llengua que l'aprenent estudia i la consciència de les relacions existents entre les visions de móns diferents, entre d'altres.
- Habilitats i saber fer (*savoir-faire*), que inclouen les habilitats pràctiques, les habilitats socials, les habilitats de la vida quotidiana i les habilitats tècniques i professionals, entre d'altres.
- El saber ser (*savoir-être*), que integra factors personals lligats a la pròpia personalitat i caracteritzats per les actituds, les motivacions, els valors i les creences, entre d'altres.
- El saber aprendre (*savoir-apprendre*), que inclou la consciència lingüística i comunicativa i les habilitats fonètiques generals, es a dir, la sensibilitat cap a la llengua, la capacitat de pronunciació de noves llengües, les habilitats per a l'estudi i la capacitat d'adaptar-se a una nova experiència, entre d'altres.

2.2.2 Competència lingüística comunicativa

A fi de fer realitat les intencions comunicatives, els usuaris de la llengua o els aprenents posen en joc les habilitats generals, i les combinen amb una competència comunicativa de tipus més específicament lingüístic. En un sentit més estricte, la competència comunicativa té els components següents:

- Competències lingüístiques: definides com els coneixements dels recursos formals i la capacitat d'utilitzar-los. Inclou les competències gramatical, lèxica, fonològica, ortogràfica, semàntica, etc.
- Competències sociolingüístiques: comprenen el coneixement i les habilitats necessàries per tractar la dimensió social de l'ús de la llengua, com ara normes de cortesia, formes de tractament, expressions populars, accents i registre, etc.
- Competències pragmàtiques: es refereixen al coneixement que l'usuari o aprenent té dels principis segons els quals els missatges s'organitzen i s'utilitzen per a la realització de funcions comunicatives: inclouen les relacions de causa i efecte, la capacitat de dirigir i estructurar el discurs, la coherència i la cohesió, etc. Totes aquestes competències no constitueixen una finalitat en si mateixes i s'hauran d'activar a través d'activitats comunicatives. Es considera que els eixos bàsics per al desenvolupament de les competències lingüístiques són les quatre habilitats: parlar, escoltar, escriure i llegir (processos productius i receptius orals i escrits). Per a ser eficaços cal, però, afegir dos processos que en el camp de l'ensenyament de qualsevol contingut poden esdevenir fonamentals: la interacció i la mediació.
- La interacció (professorat-alumnat i entre iguals) és la peça clau en la construcció del saber, ja que facilita la verbalització dels processos interiors que cal realitzar, tot afavorint les activitats metacognitives, fonamentals en el procés d'aprendre a aprendre.
- La mediació lingüística, és complementària de la interacció i cal tenir-la present perquè fomenta l'elaboració de la informació per a poder-la comunicar a qui no comparteix els mateixos coneixements.

El material utilitzat per a desenvolupar les esmentades competències haurà de ser variat i autèntic, sempre que sigui possible, per donar resposta a les necessitats reals dels alumnes. Mitjançant les tasques comunicatives, els alumnes entren en contacte amb la cultura associada als idiomes, aprofundint en els coneixements socioculturals i desenvolupant la seva capacitat crítica a partir de l'anàlisi de les similituds.

2.3 Aspectes a considerar

2.3.1 Tractament de l'error

En els processos de comunicació s'haurà de tenir en compte que els errors formen una part fonamental del procés d'adquisició que experimenta l'alumnat, que es troba en un moment determinat de la seva pròpia seqüència d'aprenentatge dins un sistema que no pertany ni a la L1 ni a la L2, i per tant no s'han de contemplar com aspectes negatius, sinó com a manifestacions d'un estadi d'interllengua, que és un estat evolutiu necessari entre els primers intents de parlar i una expressió correcta. Perquè l'alumne comprovi les seves hipòtesis de funcionament de la nova llengua ha de cometre errors, i a partir d'ells es

produirà l'aprenentatge. Això no implica que els aspectes gramaticals de la llengua s'han de desatendre, sinó que s'han de programar activitats variades dirigides a la reflexió lingüística, l'enfocament principal de les quals sigui l'ús correcte de la llengua a partir dels errors que es repeteixen sense desviar-nos de l'enfocament cap a la comunicació.

2.3.2 Tractament del lèxic

El vocabulari es considera un eix central en l'aprenentatge dels idiomes. Aquest rol prominent és cada dia reconegut amb més força. Els desenvolupaments en el camp de la semàntica lèxica presenten i organitzen les paraules en termes de significats interrelacionats. Les paraules no han de ser tractades individualment sinó en forma de xarxes, no com una suma de paraules sinó com un recull de relacions entre paraules, es a dir, tot formant camps semàntics. D'aquesta manera sembla que s'obtenen millors resultats que quan s'aprèn un llistat no estructurat de paraules.

Les paraules construeixen el pensament. Són els mitjans a través dels quals entenem les idees dels altres i expressem les nostres opinions. És lògic que les persones que utilitzen el lèxic de forma conscient i acurada adquireixin més fàcilment els seus objectius. A més, la recerca en aquest camp constata que els coneixements d'un vocabulari extensiu (el que l'alumnat adquireix per seu compte) va lligat a l'èxit en l'aprenentatge de les llengües. Per totes aquestes raons s'hauran d'organitzar activitats que facilitin l'adquisició del lèxic.

En el procés d'adquisició del vocabulari, convé tenir en compte aquestes pautes:

- La distinció entre vocabulari actiu i passiu. El primer constituirà el corpus bàsic productiu.
- La contextualització del lèxic.
- L'establiment de relacions mitjançant àrees i operacions semàntiques.
- El reciclatge freqüent.
- L'ús d'estratègies per a l'aprenentatge i memorització del vocabulari.
- La combinació d'aquest aprenentatge amb un lèxic més ampli d'adquisició.
- La relació entre vocabulari i discurs.

Els mètodes utilitzats poden ser variats i dependran dels estils d'aprenentatge individuals.

2.3.3 Paper de l'alumnat i del professorat

L'enfocament adoptat pel MECR implica una forma nova de considerar els rols tant del professor com de l'alumne. En un enfocament tradicional el professor assumeix el paper d'expert que dirigeix, controla i avalua les activitats. Un model alternatiu neix de l'enfocament cap a l'acció i contempla un aprenent que arribarà a adquirir la capacitat d'iniciar el discurs, interrompre'l, acabar-lo i discutir lliurement les opinions. En aquest enfocament tant l'aprenent com el professor es converteixen en mediadors, impulsors, motivadors i monitors del processos d'aprenentatge, al mateix temps que es relacionen com a membres d'un equip.

2.3.4 Desenvolupament de la capacitat d'aprenentatge autònom

A partir dels rols atribuïts al professorat i a l'alumnat esmentats al punt anterior es deriva la necessitat que l'alumnat desenvolupi gradualment l'aprenentatge autònom, tot partint del principi que els aprenents han de prendre la màxima responsabilitat possible en el seu

propi procés d'aprenentatge i que aquest procés ha de donar-se progressivament. Les persones aprenents també han de prendre consciència de les seves etapes de desenvolupament, tant dins com fora de la classe.

El procés d'aprenentatge autònom comença per la transmissió d'idees per part del professorat a partir de la situació específica dels seu grup d'alumnes. Per tal que aquesta capacitat es desenvolupi convé tenir en compte les següents pautes:

- L'acceptació de la responsabilitat per part de l'alumnat i del professorat
- L'enteniment dels aspectes que comporta el procés d'aprenentatge.
- La identificació dels objectius d'aprenentatge.
- La identificació dels coneixements inicials de l'alumne.
- L'exploració de les idees pròpies dels alumnes.
- La identificació del tipus de lectura extensiva adequada.
- La identificació de la demanda de models escrits útils per a l'alumnat.
- L'ofertament d'oportunitats de *feedback* oral o escrit.

2.3.5 Utilització dels llibres de text

El llibre de text hauria de ser utilitzat com un recurs més per aconseguir cobrir els objectius i continguts marcats a la programació. La seva utilització ofereix sens dubte grans avantatges (un marc estable per a l'ensenyament, un material comú d'ús individual per a l'alumnat i un important estalvi de treball per al professorat), però cal recordar que tot text ha de ser complementat, en major o menor mesura, tant per cobrir la programació com per satisfer les necessitats pròpies de cada grup i professor. Cal remarcar la conveniència que professors que imparteixin el mateix curs mantinguin reunions periòdiques amb la finalitat de planificar les possibles formes de complementar el llibre de text.

2.3.6 Les noves tecnologies

La introducció i l'ús de les noves tecnologies (TIC) en l'aprenentatge dels idiomes és avui dia imprescindible. Per a les EOI és un repte que requereix una infraestructura tecnològica cada vegada més adequada a les necessitats dels estudiants i una formació del professorat en relació amb aquests canvis. La introducció de les TIC és un impuls cap a la innovació pedagògica i propicia el canvi dels mètodes d'aprenentatge i de la relació professor/alumne. També són una eina atractiva de suport a la docència, poden fomentar l'autonomia en l'aprenentatge, permeten a l'alumne estar en contacte directe a través d'Internet o altres recursos multimèdia amb l'idioma i la cultura de l'idioma que s'estudia. És útil que aquesta introducció de les TIC es realitzi des del principi de l'aprenentatge de l'idioma estudiat, és a dir des del nivell Bàsic.

Les activitats i condicions que es podrien proposar són les següents:

- Orientar l'alumnat sobre l'accés a una selecció de pàgines *web* i *blogs* d'interès, notícies en la ràdio i la televisió *on-line*, premsa, exercicis d'autocorrecció sobre aspectes formals de la llengua i programes didàctics d'altres centres, entre d'altres).
- Completar les activitats de classe per treballar totes les destreses comunicatives.
- Utilitzar el correu electrònic, els xats, els fòrums, etc. amb pautes per motivar l'expressió escrita.
- Utilitzar els recursos més amplis que pot oferir un aula multimèdia, com per exemple la utilització de mètodes multimèdia interactius que es poden fer servir en forma d'autoaprenentatge o amb el professor com a tutor.
- Orientar l'alumnat a l'hora de buscar informacions a la xarxa sobre les programacions de les EOI, preparar classes guiades amb el grup o la classe, realitzar converses en temps real amb el grup o la classe (amb programes com l'*Skype* o *Communication Server*).

Les TIC són un mitjà adient, atractiu, motivador i facilitador per a la immersió lingüística o cultural en la llengua objecte d'aprenentatge. No podem ignorar-les en el nostre ensenyament.

2.3.7 Foment de la lectura

La lectura extensiva de l'idioma en qüestió és una manera d'ampliar el lèxic, tant productiu com receptiu, i familiaritzar-se amb les estructures gramaticals de la llengua. A més a més, és una activitat que l'alumne desenvolupa de forma autònoma, sempre amb l'objectiu de millorar la fluïdesa lectora i promoure la confiança en si mateix.

Una programació que considera la importància de l'estudi autònom no pot ignorar aquesta qüestió. Per tant, es tindran en compte els següents aspectes perquè els alumnes d'àrab s'animin a la lectura i llegeixin per plaer més que per obligació:

- S'ha d'intentar, en la mesura que ho permetin les dificultats per a assolir això en un idioma com és l'àrab, que el departament ofereixi una més o menys àmplia selecció de textos perquè els seus alumnes puguin triar llibres que es corresponguin amb el seu nivell. Per tant, la biblioteca del centre s'ha d'anar dotant d'un fons suficient, cosa que facilita el fet que fa dos cursos es creàs el "Racó de novetats" a la biblioteca de l'Escola, per mitjà del qual s'ofereixen als alumnes dues novetats (llibres o DVDs) per trimestre. És important que els llibres a l'abast es corresponguin amb els interessos de l'alumnat.
- No és indispensable que la lectura de textos sigui objecte d'avaluació. Els professors poden comentar en classe els textos llegits i animar els alumnes a fer petites presentacions o feines que hi estiguin relacionades.
- En un programa de lectura, el professor haurà d'assolir el paper de dinamitzador que podrà proposar textos, mantenir un control dels llibres llegits, i fer recomanacions als alumnes; podrà llegir en veu alta a classe, presentar extractes de les lectures enregistrades, etc. Si l'experiència de la lectura resulta positiva i profitosa, la motivació de continuar llegint serà una conseqüència natural i lògica i aquesta activitat esdevindrà habitual.
- Tant el lèxic com la gramàtica dels textos oferts no ha de representar excessiva dificultat per tal d'evitar un sentiment de frustració.

2.4. El paper de les tasques en l'aprenentatge

2.4.1 Tipus de tasques

L'enfocament que descriu el MECR per a tots els nivells està clarament centrat en l'acció, com ja s'ha esmentat anteriorment. La comunicació i l'aprenentatge suposen la realització d'una sèrie de tasques que s'han de dur a terme. Aquestes tasques es poden definir com *qualsevol acció intencionada que una persona considera necessària per aconseguir un resultat concret en el context d'un problema a resoldre, una obligació a complir o un objectiu a assolir*. Les tasques constitueixen un procediment metodològic coherent amb els principis de l'enfocament comunicatiu, encara que són compatibles amb altres enfocaments més tradicionals.

El MCER explica que aquestes tasques no són exclusivament lingüístiques, tot i que comportin activitats lingüístiques i que requereixin que els aprenents activin la seva competència comunicativa. L'assoliment d'aquestes tasques fa necessari l'ús d'estratègies en la comunicació i l'aprenentatge. Sempre que l'acompliment d'aquestes tasques impliqui el desenvolupament d'activitats lingüístiques, caldrà processar textos orals o escrits.

En termes d'aprenentatge de les llengües, les esmentades tasques poden incloure des de demanar el menú a un restaurant o traduir un text d'una llengua estrangera fins elaborar un diari a l'escola.

Els temes a tractar poden generar diferents tipus de tasques. Així, quan es tracta un tema en el llibre de text o quan s'utilitzen altres materials, es pot consultar un llistat de tasques per veure quines poden ser les apropiades. Sembla adient, doncs, incloure en aquesta programació alguns exemples dels tipus de tasques més usuals que es poden dur a terme en aquest nivell.

Freqüentment s'explica que les tasques (reals o pedagògiques) han de simular o reproduir les característiques de les tasques reals fora de l'aula. Això no obstant la comunicació dins l'aula presenta característiques pròpies que cal no oblidar, tant pel que fa al context com al llenguatge que s'utilitza

TIPUS DE TASQUES	EXEMPLES
<p style="text-align: center;">Fer llistats</p> <p style="text-align: center;">(Elaborar llistes o mapes mentals)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Desenvolupament conjunt d'idees, com ara fer suggeriments per organitzar una celebració. • Recerca de fets, com per exemple un recull de detalls per aclarar una situació.
<p style="text-align: center;">Ordenar i classificar</p> <p style="text-align: center;">(Ordenar dades segons criteris específics).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Seqüències d'accions o successos: ordenar cronològicament els esdeveniments. • Classificació d'ítems d'ítems segons criteris específics: classificar les millors maneres d'aprendre un idioma. • Agrupació per categories: completar una graella amb informació que prové d'un text. • Altres tipus d'agrupacions on no figuren les categories, com ara formes de classificar els animals que apareixen en els dibuixos.
<p style="text-align: center;">Comparar</p> <p style="text-align: center;">(Buscar semblances i diferències).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Enllaçar punts específics i relacionar-los, com per exemple associar les indicacions d'un text amb un diagrama o dibuixar una ruta en un mapa. • Trobar semblances, com per exemple comparar dos actors o dues actrius. • Trobar diferències, com per exemple, buscar semblances i diferències entre dues fotos.
<p style="text-align: center;">Solucionar problemes</p> <p style="text-align: center;">(Utilitzar la capacitat intel·lectual i de raonament).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Trencaclosques. • Problemes de lògica. • Problemes de la vida real, p. ex. els consells que donaries a una persona que ho necessita. • Situacions hipotètiques, p. ex. imaginar que s'ha de preparar un menú per 200 persones. • Alternatives, com ara possibles formes d'acabar una narrativa.
<p style="text-align: center;">Compartir experiències</p> <p style="text-align: center;">(Parlar lliurement sobre un mateix i les experiències amb altres i posar en pràctica les activitats socials).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Parlar dels amics/amigues. • Expressar opinions sobre programes de TV. • Contar anècdotes. • Parlar d'experiències passades.

<p>Tasques creatives</p> <p>(Organitzar projectes que inclouen feines en grups d'alumnes per assolir un treball creatiu).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Escriptura creativa: escriure una història basada en un text. • Investigació: fer entrevistes senzilles a passatgers que arriben a la nostra illa. • Projectes amb els mitjans de comunicació: dissenyar un anunci d'un producte. • Diàlegs: crear i memoritzar diàlegs senzills. • Teatre: dissenyar una escena teatral curta i memoritzar-la. • Situacions de la vida real: dissenyar un diàleg per organitzar una reserva de vacances.
---	--

La lingüista Jane Willis proposa un esquema sobre l'adaptació de les fases d'una tasca dirigida a un grup de joves adults principiants que sembla adient amb l'enfocament del currículum en el qual es basa aquesta programació: Aquest enfocament intenta ajudar al professorat a organitzar la interacció dins la classe per potenciar i ampliar les oportunitats de les persones aprenents d'utilitzar de la forma més espontània possible els coneixements encara limitats de la llengua d'aprenentatge i per crear un medi d'aprenentatge efectiu.

Fase prèvia a la tasca (preparació)

El professor/a

- Introdueix i defineix el tema.
- Utilitza activitats per ajudar als alumnes a recordar/aprendre paraules útils i/o frases.
- S'assegura que l'alumnat entén les instruccions sobre la tasca.
- Pot fer servir enregistraments d'altres persones realitzant la mateixa tasca.

Cicle de la tasca (desenvolupament)

Tasca	Planificació	Informe
<p>Els alumnes</p> <ul style="list-style-type: none"> • Duen a terme la tasca en parelles o petits grups. Poden utilitzar com a referència un text llegit o escoltat. <p>El professor/a</p> <ul style="list-style-type: none"> • Monitoritza el procés 	<p>Els alumnes</p> <ul style="list-style-type: none"> • Preparen un informe per presentar a la classe sobre com s'ha realitzat la tasca, el que s'ha descobert/decidit. • Assagen el que diran o faran un esborrany escrit perquè els altres alumnes ho llegeixin. <p>El professor/a</p> <ul style="list-style-type: none"> • S'assegura que l'informe és clar. • Aconsella els alumnes. • Ajuda a assajar els informes orals o organitzar els escrits. 	<p>Els alumnes</p> <ul style="list-style-type: none"> • Presenten els informes orals a la classe o fancircular/distribueixen els informes escrits. <p>El professor/a</p> <ul style="list-style-type: none"> • Presideix l'activitat i selecciona els torns de paraula, o s'assegura que els alumnes llegeixen els informes. • Pot donar algun tipus de <i>feedback</i> o fer comentaris sobre el contingut o la forma. • Pot utilitzar enregistraments d'altres persones realitzant la tasca.

Enfocament cap a les estructures formals de la llengua

Anàlisi	Pràctica
<p>Els alumnes</p> <ul style="list-style-type: none">• Fan activitats per identificar i processar les característiques formals de la tasca i/o la transcripció.• Fan preguntes sobre aspectes gramaticals que han identificat. <p>El professor/a</p> <ul style="list-style-type: none">• Revisa amb tota la classe l'anàlisi que els alumnes han fet sobre l'activitat.• Enfoca l'atenció cap a les paraules, frases i models lingüístics obtinguts després de l'anàlisi de les activitats.• Pot recollir ítems lingüístics de la fase d'informe.	<p>Els alumnes</p> <ul style="list-style-type: none">• Practiquen les paraules, frases i models obtinguts després de l'anàlisi de les activitats.• Practiquen altres trets característics que es donen a les tasques o els informes.• Inclouen nous ítems en el seu quadern de notes. <p>El professor/a</p> <ul style="list-style-type: none">• Condueix els informes orals, o distribueix/exposa els informes escrits.

2.5. Estratègies d'aprenentatge

Com ja s'ha assenyalat, la comunicació i l'aprenentatge suposen la realització de tasques que no són exclusivament lingüístiques, encara que comportin activitats lingüístiques i que requereixin la competència comunicativa de l'individu. El fet que aquestes tasques no siguin rutinàries ni automàtiques fa necessari l'ús d'estratègies en la comunicació i en l'aprenentatge. Sempre que l'acompliment d'aquestes tasques suposi el desenvolupament d'activitats lingüístiques, caldrà processar (a través de la recepció, la producció, la interacció o la mediació) textos orals o escrits.

Les estratègies es poden definir com línies d'acció organitzada, intencionada i regulada que una persona escull per dur a terme una tasca que ella mateixa es proposa o que se li presenta. Es defineixen com l'organització dels recursos disponibles amb la finalitat de dur a terme qualsevol pla. L'ús d'una estratègia inclou el fet de prendre decisions conscients per tal d'actuar d'una o altra manera.

S'haurà d'ajudar l'alumnat a reconèixer la gran importància d'aquest apartat en l'aprenentatge d'una llengua, especialment en el nivell Bàsic, en el qual un bon establiment de les estratègies ha de servir com a base per al futur aprenentatge de l'idioma. Se l'haurà d'ajudar, així mateix, a poder identificar i aplicar les estratègies que ja usa en la seva llengua i a desenvolupar-ne altres de noves. Per això, es podran utilitzar activitats específiques, emperò es tractarà principalment d'integrar el treball de les estratègies dins el de les activitats comunicatives. Serà també fonamental el foment del'aprenentatge autònom. Generalment les estratègies no són directament avaluables, sinó que s'avaluen de forma indirecta a través de les diverses activitats.

Les estratègies es poden classificar en:

- a) METACOGNITIVES: són les que ajuden a solucionar un problema des d'una perspectiva global o de conjunt.
- b) COGNITIVES: són les que s'utilitzen per adquirir una llengua i estan relacionades amb els materials lingüístics.
- c) COMUNICATIVES: són les que ajuden a iniciar, mantenir i finalitzar la comunicació.
- d) SOCIOAFECTIVES: són les que tenen a veure amb les relacions i sentiments.

2.5.1 Estratègies d'expressió oral i escrita

- a) Reproducció de sons, de pautes d'entonació i de grafies a partir de models determinats.
- b) Lectura expressiva de textos assenyalats amb entonació i pronunciació adequats al nivell.
- c) Reproducció de les estructures i dels textos assenyalats per aquest nivell seguint instruccions i models.
- d) Adequació del registre formal i informal segons el tipus i la intencionalitat del text.
- e) Producció de textos orals i escrits mitjançant la combinació d'estructures lingüístiques estudiades.
- f) Adequació del missatge als components de l'acte de comunicació (interlocutor, canal i registre).
- g) Utilització d'estratègies compensatòries com parafrasejar, usar sinònims, mots crossa i mots comodí del propi idioma, entre d'altres.
- h) Anàlisi i autoavaluació dels resultats positius i dels errors, a través d'indicis manifestats per l'interlocutor (repetició sense error, gestos, entre d'altres), amb la finalitat de prendre confiança en si mateix o per autocorregir-se.
- i) Revisió del text produït i incorporar aportacions que ho millorin com a resultat de l'intercanvi amb altres lectors.

2.5.2. Estratègies d'interacció

A més de les estratègies assenyalades per a la comprensió i producció s'afegeixen d'altres específiques de la interacció.

- a) Predicció de les intencions de l'interlocutor i possibles reaccions que es puguin produir davant el discurs.
- b) Identificació de buits d'informació i estimació d'allò que es pot donar per descomptat.
- c) Planificació dels intercanvis atenent a la situació de comunicació.
- d) Repetició mental i ús de frases estandarditzades d'ús freqüent (felicitar, saludar i acomiadar-se; desitjar sort, etc.) tant oralment com per escrit.
- e) Manteniment de l'atenció i observació del comportament de l'interlocutor per poder comprendre'l millor.
- f) Ús d'estratègies compensatòries per evitar silencis o malentesos en la comunicació: petició d'ajuda, de repetició, d'aclariment del que s'ha dit o escrit, utilització del llenguatge no verbal, canvi de tema, ús d'expressions per donar temps a pensar el que es vol dir, etc.
- g) Comprovació de la comprensió del missatge; petició de correcció a l'interlocutor i aclariment de possibles malentesos.

2.5.3. Estratègies d'aprenentatge autònom

- a) Planificació d'un pla de treball personal (diari, setmanal, quinzenal, etc.) i d'un treball (en parelles, en equip).
- b) Localització i ús efectiu de recursos personals (llibre de text, diccionaris personals, apunts, etc.), dels disponibles tant en el centre escolar com fora (biblioteques, aula de recursos i aula multimèdia) que ajudaran l'alumne a la preparació i organització de la tasca.
- c) Identificació de les estratègies bàsiques per a l'aprenentatge del vocabulari, la gramàtica i la utilització ràpida i freqüent de la llengua apresada.
- d) Ús d'estratègies compensatòries (parafrasejar, emprar mímica, etc.), afectives (tenir confiança en un mateix davant l'error, arriscar-se a realitzar una tasca, etc.) i socials (treballar amb companys, intercanvis amb parlants nadius, entre d'altres) amb la finalitat d'afavorir l'aprenentatge.
- e) Ús d'estratègies de memòria (crear relacions mentals, mapes semàntics, etc.), cognitives (analitzar, raonar, deduir, etc.) i metacognitives (fixar-se objectius, relacionar els nous coneixements amb els ja coneguts) per desenvolupar les tècniques d'estudi i de treball.
- f) Ús d'estratègies transferides d'altres aprenentatges.
- g) Participació en situacions de comunicació a través de les noves tecnologies de la informació i comunicació (missatges de mòbil, xat, correus electrònics, etc.).
- h) Detecció dels errors més freqüents, anàlisi de les causes i la seva acceptació com un element necessari en el procés d'aprenentatge.
- i) Participació en activitats de coavaluació com a recursos per reflexionar sobre les dificultats que sorgeixen en el procés d'aprenentatge, amb la finalitat de superar-les.
- j) Identificació del resultat positiu que s'ha obtingut en la utilització d'una estratègia (autoavaluació) i continuïtat en el seu ús.

2.5.4. Estratègies culturals i interculturals

- a) Reconeixement de les característiques pròpies de la cultura d'origen i la cultura nova objecte d'estudi.
- b) Observació i reconeixement dels continguts i convencions culturals propis de l'idioma.
- c) Identificació de les diferències i similituds socioculturals entre la cultura pròpia i l'aliena.
- d) Ús d'estratègies per establir contacte amb altres cultures.
- e) Identificació d'estereotips i formes de superar-los.
- f) Identificació del paper de l'alumne com intermediari cultural entre la L1 (cultura pròpia) i la L2 (nova cultura).

2.6. Les actituds i l'aprenentatge

Les actituds es poden definir com opinions, formes de pensar i formes de respondre a qualsevol problema. Estan relacionades amb l'experiència i la cultura i són difícils de definir, però exerceixen control sobre l'aprenentatge de les llengües. Es poden classificar de la següent manera:

2.6.1 Actituds vers la comprensió i expressió orals i escrites

- a) Mostrar interès i respecte per les normes que regeixen els textos orals i escrits.
- b) Respectar les idees expressades en l'idioma estranger.
- c) Prendre consciència de la importància d'aprendre un idioma per poder satisfer necessitats comunicatives.
- d) Valorar la comunicació com a forma de convivència i respecte per les normes que la regulen.
- e) Mostrar estima i interès per qualsevol manifestació oral o escrita que es presenti en l'idioma estudiat dintre o fora de l'àmbit escolar.

2.6.2. Actituds vers la interacció

- a) Intentar superar el sentit del ridícul i de la cohibició. Desenvolupar el sentit de l'espontaneïtat i valorar la confiança en si mateix per poder establir intercanvis comunicatius.
- b) Mostrar una actitud col·laboradora, participativa, i de respecte cap a les normes en els intercanvis comunicatius (respecte al torn de paraules, a les idees de l'altre, etc.)
- c) Valorar el treball en grup com a mitjà d'aprenentatge, l'establiment de relacions entre els participants i la motivació que afavoreixin l'estímul mutu i d'avaluació conjunta.
- d) Valorar l'ús de les noves tecnologies de la informació i comunicació com a mitjà de perfeccionament de l'idioma i d'interrelació personal.

2.6.3 Actituds vers l'aprenentatge autònom

- a) Mostrar estima i interès per qualsevol manifestació oral o escrita que es presenti en l'idioma estudiat fora de l'àmbit escolar.
- b) Aprofitar les noves tecnologies com a font important d'aprenentatge autònom.
- c) Valorar el propi esforç, progrés i curiositat per aprendre, i acceptar les pròpies limitacions i dificultats que sorgeixen en l'aprenentatge.
- d) Acceptar l'error com un element necessari en el procés d'aprenentatge.

2.6.4. Actituds culturals i interculturals

- a) Rebutjar estereotips, tòpics i prejudicis sobre l'idioma, sobre la cultura i sobre els seus parlants.
- b) Mostrar interès i respecte pel coneixement de les principals característiques de la vida quotidiana, de la cultura, de les convencions socioculturals i el llenguatge no verbal propis del país o països de l'idioma estudiat.
- c) Mostrar interès cap a altres cultures, noves experiències i altres comportaments.
- d) Valorar el paper d'intermediari cultural entre la cultura pròpia i la cultura estrangera per abordar amb eficàcia els malentesos culturals i les situacions conflictives.
- e) Mostrar una actitud oberta i crítica davant altres valors característics que pertanyen a diferents cultures.

3. DEFINICIÓ DE NIVELL

El nivell Bàsic, globalment, té com a finalitat principal capacitar l'alumnat per utilitzar l'idioma de manera suficient, receptiva i productivament, així com per poder intervenir immediat a un nivell elemental entre els parlants de les diferents llengües. La capacitat de producció inclou tant la forma oral com l'escripta per poder comprendre i produir textos breus que versin sobre aspectes bàsics i concrets de temes generals i situacions de la vida quotidiana i que facin referència a l'àmbit personal i públic. S'hauran de reconèixer i utilitzar els registres formal i informal adaptats a aquest nivell. Es farà servir la llengua estàndard com a mitjà de comunicació en situacions de la vida quotidiana i per cobrir les necessitats més immediates dels usuaris de la llengua.

L'ús de l'idioma en aquest nivell implica també el desenvolupament de l'autonomia gradual de l'alumne en l'aprenentatge.

Cal remarcar la necessitat per part de l'aprenent de l'adquisició progressiva d'un lèxic d'ús freqüent i de les estructures bàsiques adjacents als textos utilitzats.

4. OBJECTIUS GENERALS DEL NIVELL BÀSIC

En acabar els tres cursos que integren el nivell Bàsic, l'alumnat haurà de ser capaç de:

- a) Comprendre el sentit general, la informació essencial i els detalls rellevants (punts principals) que es troben en textos breus i orals transmesos de viva veu o per mitjanstècnics (telèfon, megafonia, etc.) referits a assumptes de la vida quotidiana, que presentin una estructura senzilla i clara, en un registre neutre formal o informal i que s'articulin a una velocitat natural, però que permeti realitzar la tasca, en condicions acústiques bones i sempre que el missatge no estigui distorsionat.
- b) Produir textos orals, tant en comunicació cara a cara com per telèfon o altres canals, i comunicar-se de forma comprensible.
- c) Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals i els detalls rellevants que es troben en textos escrits breus.
- d) Escriure textos que, a més de ser coherents, utilitzin adequadament els recursos de cohesió i les convencions elementals d'ortografia i puntuació.
- e) Utilitzar, de manera reflexiva i apropiada al nivell, els elements formals de l'idioma de tipus morfosintàctic, lèxic i fonètic, i entendre la seva importància com instruments eficaços per millorar la comunicació.
- f) Mostrar una actitud oberta i positiva davant una realitat plurilingüe i pluricultural, que fomenti l'enteniment, la tolerància i el respecte mutu i que faciliti la mobilitat i la cooperació internacionals.
- g) Conèixer i analitzar les característiques i singularitats pròpies de la societat i la cultura de la llengua estudiada, amb la finalitat de facilitar la competència comunicativa i desenvolupar la consciència intercultural.
- h) Desenvolupar estratègies de treball personal i aprenentatge autònom utilitzant diverses fonts de comunicació i recursos, incloses les tecnologies de la informació i la comunicació, que permetin un aprenentatge al llarg de la vida.

- i) Desenvolupar estratègies de comunicació que facilitin la comprensió, expressió, interacció i mediació, les quals permetin afrontar amb èxit el procés comunicatiu.
- j) Adquirir un repertori lèxic suficient per desenvolupar i dur a terme activitats comunicatives elementals.

4.1. Objectius Específics del **nivell Bàsic A1**

DESTRESES RECEPTIVES: comprensió lectora i comprensió auditiva

4.1.1. Comprensió lectora

- a) Comprendre indicacions bàsiques per omplir fitxes i impresos.
- b) Comprendre informació, instruccions i indicacions bàsiques, breus i usuals que es troben en anuncis públics, rètols i cartells, carrers, botigues, restaurants, mitjans de transport o en altres serveis i llocs públics.
- c) Comprendre notes o missatges senzills i anuncis públics que incloguin formes gramaticals simples i que utilitzin un lèxic d'ús freqüent. La informació, instruccions i indicacions estaran relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.
- d) Comprendre la informació essencial inclosa a la correspondència personal senzilla i que contengui formes gramaticals simples i vocabulari freqüent, com ara faxos, postals, correus electrònics i missatges de textos, entre d'altres. Aquests assumptes tractaran sobre la vida quotidiana.
- e) Fer-se una idea clara del contingut general i localitzar informació específica senzilla inclosa en el material informatiu comú i d'ús quotidià, com ara menús, plànols, horaris, directoris, guies telefòniques i pàgines *web* que presentin una estructura clara, tractin temes familiars de l'entorn dels aprenents i vagin, preferentment, acompanyats d'il·lustracions o imatges.

4.1.2. Comprensió auditiva

- a) Comprendre la informació essencial del que es diu directament en transaccions i gestions bàsiques cara a cara; per exemple: registrar-se en un hotel, fer compres o inscriure's en un curs, sempre que es pugui demanar confirmació del que s'ha dit i es tractin temes de la vida quotidiana.
- b) Comprendre el sentit general i la informació essencial d'allò que es diu en conversacions breus i molt senzilles en les quals l'alumnat participa, sempre que es puguin demanar aclariments o repeticions. L'interlocutor ha de parlar de forma clara i pausada. Aquestes conversacions versaran principalment sobre l'àmbit personal i els assumptes quotidians o d'immediata rellevància pel que fa als interessos de l'alumnat, sempre que es produeixin en condicions acústiques favorables.

DESTRESES PRODUCTIVES: expressió oral i expressió escrita

4.1.3. Expressió oral

- a) Presentar davant una audiència un comunicat breu, prèviament assajat; per exemple, per presentar-se a si mateix o a uns altres.
- b) Parlar breument d'un mateix i dels aspectes més rellevants de la pròpia experiència, com ara activitats habituals, el que plau o desplau els que és essencial sobre vivències (experiències) personals i esdeveniments.
- c) Prendre part de manera molt bàsica en transaccions i gestions senzilles relacionades amb temes d'informació personal, nombres, quantitats, preus, dates i horaris, així com en la comunicació essencial sobre bens i serveis quotidians, com ara restaurants o transports, entre d'altres.
- d) Participar en converses breus i molt bàsiques en les quals s'estableix contacte social i s'intercanvia informació, com ara salutacions i comiats; agraïments i disculpes; invitacions i respostes; demostracions d'interès per l'estat dels altres i altres conversacions sobre aspectes personals, assumptes quotidians o d'immediata necessitat, en les quals s'expressen opinions i sentiments molt senzills, sempre i quan es compti amb la repetició de les produccions orals o la cooperació dels interlocutors. En aquestes situacions s'espera que els alumnes reaccionin de forma adient a les intervencions dels altres.

4.1.4. Expressió Escrita

- a) Escriure notes i anuncis i prendre notes de missatges senzills amb informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.
- b) Escriure correspondència personal simple com ara cartes, faxos o correus electrònics, per mostrar agraïment, disculpar-se o parlar d'un mateix o d'alguna persona de l'entorn familiar, així com parlar de les condicions de vida, del treball, dels amics o de les diversions.
- c) Fer descripcions molt senzilles de persones, vivències personals, plans i projectes o descriure el que ens plau o desplau.
- d) Escriure correspondència formal molt senzilla i breu.
- e) Redactar instruccions senzilles referents a aspectes de la vida quotidiana, com ara una recepta o les indicacions necessàries per arribar a un lloc determinat, entre d'altres.
- f) Narrar de forma mot breu i elemental històries imaginades o activitats i experiències personals del passat, utilitzant de manera simple però coherent les formes verbals i els connectors bàsics per articular la narració.
- g) Omplir formularis, qüestionaris o fitxes que requereixin dades personals, com ara informació sobre qualificacions laborals, interessos i coneixements, entre d'altres.

4.2. Objectius específics del **nivell Bàsic A2**

S'ha de parar esment en el fet que, com ja s'ha mencionat a la introducció, el nivell Bàsic A2 compren els cursos de Bàsic A2.1 i Bàsic A2.2 a l'EOI de Palma.

DESTRESES RECEPTIVES: comprensió lectora i comprensió auditiva

4.2.1. Comprensió lectora

- a) Comprendre informació, instruccions i indicacions bàsiques en rètols, anuncis públics i cartells, que es troben a la via pública, centres comercials, restaurants, mitjans de transport o d'altres serveis o llocs públics.
- b) Comprendre missatges o notes breus que contenen informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.
- c) Comprendre el contingut de la correspondència personal, com ara cartes, correus electrònics i postals que inclouen textos breus i senzills sobre qüestions de la vida quotidiana.
- d) Comprendre el contingut de la correspondència formal breu, que es pot trobar a cartes, correus electrònics o faxes, entre d'altres, i que versin sobre qüestions pràctiques exposades de forma senzilla.
- e) Comprendre i localitzar informació específica en fullets il·lustrats o a altres materials informatius d'ús quotidià, com ara prospectes, menús, llistats, formularis, horaris, plans i pàgines *web* d'estructura clara i que utilitzin un llenguatge familiar.
- f) Comprendre instruccions sobre aparells d'ús freqüent com ara un telèfon públic, un caixer automàtic, etc.
- g) Comprendre amb relativa exactitud un relat o una descripció lineals.

4.2.2. Comprensió auditiva

- a) Identificar i comprendre els punts principals, la informació específica i els detalls rellevants en missatges i anuncis públics breus, clars i senzills que es produeixen de forma pausada i que contenen instruccions, indicacions o altres tipus d'informació.
- b) Comprendre el que es diu en les transaccions i gestions senzilles, sempre que es pugui demanar confirmació, com ara les que tenen lloc a una entitat bancària.
- c) Comprendre els punts principals d'allò que es diu en les converses on l'aprenent participa, sempre que pugui demanar confirmació del que s'ha dit i que es tractin temes relacionats amb la vida quotidiana i/o els interessos de l'alumnat.
- d) Comprendre el sentit general i la informació específica de converses que tenen lloc en presència de l'alumne produïdes amb claredat i ritme pausat, en les quals l'alumne ha de poder identificar un canvi de tema.
- e) Copsar la línia argumental i els episodis més importants de relats curts.

DESTRESES PRODUCTIVES: expressió oral i expressió escrita

4.2.3. Expressió oral

- a) Fer, davant una audiència, anuncis públics i presentacions breus assajades prèviament que versin sobre temes habituals, poder donar explicacions sobre opinions, plans o accions i poder respondre a preguntes breus i senzilles plantejades pels oients.
- b) Narrar històries, experiències o esdeveniments i descriure aspectes quotidians de l'entorn, referits a persones, llocs, experiències de treball o estudi, objectes i possessions, així com activitats habituals, parlar de plans, fer comparances o parlar d'allò que plau o desplaü, relacionant adequadament els diferents elements.
- c) Saber actuar amb els aspectes més comuns de transaccions i gestions de béns i serveis quotidians, gestions a centres comercials, botigues, entitats bancàries i restaurants, entre d'altres.
- d) Participar de forma senzilla en entrevistes amb objectius diversos, per exemple de treball, i poder donar informació o expressar idees sobre qüestions habituals, sempre que es pugui demanar aclariment o repetició.
- e) Participar en converses en les quals s'estableix contacte social; s'intercanvia informació sobre temes senzills i habituals, com ara el treball o el temps lliure, en les quals es fan oferiments o suggeriments, es donen instruccions, s'expressen sentiments i opinions, es donen consells, s'expressa acord i desacord, sempre que de tant en tant es pugui repetir o es torni a proposar el que s'ha dit.

4.2.4. Expressió escrita

- a) Emplenar formularis, qüestionaris i impresos relacionats amb l'activitat quotidiana dels alumnes.
- b) Escriure notes, anuncis i missatges i prendre notes de missatges senzills en els quals s'inclouen informació, instruccions i indicacions relacionades amb activitats i situacions de la vida quotidiana.
- c) Escriure correspondència personal simple, com ara per mostrar agraïment, disculpar-se o parlar d'un mateix o d'alguna persona de l'entorn familiar, així com parlar de les condicions de vida, del treball, dels amics o de les diversions.
- d) Fer descripcions senzilles de persones, vivències personals, plans i projectes o descriure el que ens plau o desplaü.
- e) Escriure correspondència formal senzilla i breu per sol·licitar un servei, demanar informació, demanar disculpes o donar informació sobre un mateix o el seu entorn.
- f) Escriure instruccions senzilles referents a aspectes de la vida quotidiana, com ara una recepta o les indicacions necessàries per arribar a un lloc determinat, entre d'altres.

- g) Narrar de forma breu i elemental històries imaginades o activitats i experiències personals del passat, utilitzant de manera simple però coherent les formes verbals i els connectors bàsics per articular la narració.

5. CONTINGUTS

Alguns dels subapartats inclosos a continuació s'han distribuït entre els tres cursos que formen el nivell Bàsic d'àrab i s'han temporitzat per trimestres. En aquells subapartats en que els continguts no s'han dividit ni temporitzat d'aquesta manera, aquests s'aplicaran a l'ensenyament i s'inclouran a la programació d'aula integrats en un tot significatiu a partir dels objectius específics de cadascuna de les activitats de la llengua, de manera que l'alumnat els adquireixi a través de les tasques i activitats que es proposen a classe.

5.1 *Continguts nociònals*

Els continguts nociònals són conceptes inherents a la llengua. Per tant, s'assumeixen en l'ensenyament sense fer-ne esment explícit, ja que són presents en tot procés lingüístic, des de l'expressió o la comprensió de la unitat lingüística més breu fins a la realització de funcions de la llengua necessàries per dur a terme tasques o projectes.

Els següents continguts nociònals són aplicables al nivell Bàsic:

5.1.1 Entitat

- Expressió de les entitats i tot allò que hi fa referència.

5.1.2 Propietats

- Existència.
- Qualitats físiques, valoracions i quantitat.

5.1.3 Relacions

- Espai: ubicació absoluta i relativa en l'espai.
- Temps: situació absoluta i relativa en el temps.
- Estats, activitats, processos, realitzacions: temps, aspecte, modalitat.
- Participants i les seves relacions.
- Relacions lògiques: conjunció, disjunció, oposició, comparança, condició, causa, finalitat, resultat, relacions temporals (anterioritat, posterioritat, simultaneïtat).

5.2 *Continguts funcionals*

5.2.1. Actes assertius: funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió del coneixement; l'opinió, la creença i la conjectura (afirmar, anunciar, assentir, classificar); descriure (educació, treball, persones, caràcter, significat, experiències) accions i projectes referits al moment present, al passat i al futur; dissentir, expressar acord i desacord, expressar desconeixement, expressar una opinió, formular hipòtesis, expressar graus de certesa, identificar-se, informar sobre rutines, hàbits, gustos, plans, decisions; presentar i presentar-se, recordar a algú, rectificar, corregir informació.

5.2.2. Actes compromisius: funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió (expressar la intenció, la decisió o la voluntat de fer o de no fer alguna cosa, convidar, oferir alguna cosa o ajuda, oferir-se a fer alguna cosa).

5.2.3. Actes directius: funcions o actes de parla que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no alguna cosa, tant si això és un acte verbal com una acció d'altra índole (aconsellar,

alertar, donar instruccions o permís; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, informació, instruccions, opinió, permís; prohibir o denegar, proposar, permetre, ordenar, sol·licitar, acceptar i rebutjar).

5.2.4. Actes fàctics i solidaris: funcions o actes de parla que es realitzen per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds pel que fa als altres (acceptar o declinar una invitació, ajuda o oferiment, agrair, atreure l'atenció, donar la benvinguda, acomiadar-se, expressar aprovació, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, lamentar, demanar i acceptar disculpes, refusar, saludar i respondre a salutacions).

5.2.5. Actes expressius: funcions o actes de parla que expressen actituds i sentiments davant determinades situacions (expressar alegria, felicitat, estima, simpatia, decepció, desinterès, dubte, esperança, preferència, satisfacció, tristesa i molèstia).

5.3. Continguts socioculturals

Es tindran en compte les àrees següents de la cultura i societat de la llengua objecte d'estudi.

- a) Vida quotidiana: horaris i hàbits de menjar. Horaris i costums relacionats amb el treball. Activitats d'oci. Festivitats més rellevants.
- b) Relacions personals: introducció a l'estructura social. Relacions familiars, generacionals i professionals. Relacions amb diferents grups socials i entre ells.
- c) Condicions de vida: introducció al món laboral. Cobertura dels drets bàsics de la població.
- d) Valors, creences i actituds: valors i creences fonamentals. Tradicions importants.
- e) Característiques bàsiques del sentit de l'humor. Referents culturals i artístics d'ampli espectre.
- f) Llenguatge corporal: gestos i postures. Proximitat i contacte visual.
- g) Convencions socials: convencions i tabús relatius al comportament. Normes de cortesia.
- h) Comportament ritual: celebracions i cerimònies més rellevants.
- i) Geografia bàsica: països més importants en els quals es parla la llengua i informació sobre les ciutats més significatives. Incidències geogràfiques que afecten la llengua objecte d'estudi (introducció bàsica a les varietats de llengua).

5.4. Continguts temàtics, morfosintàctics, fonètics, fonològics i ortogràfics

5.4.1. Continguts específics del nivell Bàsic A1

temporització	continguts temàtics	continguts lingüístics (morfosintàctics, fonètics, fonològics i ortogràfics)	
<p>Primer trimestre</p> <p>octubre- desembre</p>	<p>— Identificació personal: dades personals necessàries per identificar-se i actuar en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes (nom i llinatges, telèfon, procedència, nacionalitat, idioma).</p>	<ul style="list-style-type: none"> -Oració nominal afirmativa: Noció de ser/estar -Oració interrogativa nominal -Oració composta: Conjunció و -Classes de substantiu <ul style="list-style-type: none"> Nom propi Nom comú -Gènere dels substantius <ul style="list-style-type: none"> Amb oposició <ul style="list-style-type: none"> Masculí/femení: lexemes diferents -Ø / ة Sense oposició <ul style="list-style-type: none"> -Ø -ى -Singular de substantius i adjectius -Pronoms interrogatius -Article -Demostratius (singular) -Cardinals 1-10 -Adverbis impropis جدا، أيضا -Sons i fonemes vocàlics i les seves combinacions <ul style="list-style-type: none"> Monoptongs: quantitat vocàlica /a/ /â/ /u/ /û/ /i/ /î/ Semivocals /y/ /w/ Combinacions /aw/ /ay/ -Sons i fonemes consonàntics <ul style="list-style-type: none"> Sistema consonàntic: lloc i punt d'articulació Quantitat consonàntica: breus i llargues -Accent fònic dels elements lèxics aïllats <ul style="list-style-type: none"> Paraules sense vocals llargues Paraules amb vocals llargues -Patrons tonals al sintagma <ul style="list-style-type: none"> Ús de vocals eufòniques Supressió de les vocals finals breus Desaparició de تنوين Desaparició de تاء مربوطة -Sistema d'escriptura: alifat -Representació gràfica de fonemes i sons: همزة، ضمة، كسرة، فتحة، سكون، شدة، تنوين Grafies especials ألف ممددة، ألف مقصورة، تاء (مربوطة..) -Grafia de les paraules estrangeres -Ús dels caràcters en les seves diverses formes (inicials, medials, finals). -Estructura sil·làbica 	<p>Unitat 1 تعارف</p>

<p>Segon trimestre gener</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Identificació personal: dades personals necessàries per identificar-se i actuar en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes (nom i llinatges, procedència, nacionalitat, idioma). — Habitatge, llar i entorn: regió i país. — Educació: normes i tasques. Vocabulari i expressions útils per a l'aprenentatge 	<ul style="list-style-type: none"> -Plural de substantius i adjectius Plural regular -Concordança substantiu- adjectiu (singular i plural) -Adjectius de relació -Gènere dels adjectius: amb oposició -Ø / ة -Frases més usuals a l'aula 	<p>Unitat 2 الهوية</p>
<p>Segon trimestre gener</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Identificació personal: dades personals necessàries per identificar-se i actuar en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes (telèfon, sexe, estat civil). — Béns i serveis: transports, hospitals, centres educatius, la policia, correus. 	<ul style="list-style-type: none"> -Oració exclamativa Vocatiu يا -Disjunció أو، أم -Pronoms Personals singular i plural Nominatiu Acusatiu i genitiu -Adjectius Qualificatius -El·lisió Morfema d'indeterminació (-n) Morfema de femení (-at) الحروف الشمسية والقمرية- 	<p>Unitat 3 تعريف الآخرين</p>
<p>Segon trimestre gener- febrer</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Habitatge, llar i entorn: l'habitatge (habitacions, mobles i útils de la llar). 	<ul style="list-style-type: none"> -Concordança substantiu- demostratiu (singular) -Dual de substantius i adjectius -El·lisió inversa -Substantiu determinat per un altre substantiu الإضافة (introducció) 	<p>Unitat 4 البيت</p>
	<ul style="list-style-type: none"> — Habitatge, llar i entorn: l'habitatge 		<p>Unitat 5 الحي</p>

<p>Segon trimestre febrer</p>	<p>(tipus, serveis, habitacions, mobles i útils de la llar), ciutat/camp, zona on es viu (el barri, la ciutat, el camp).</p> <p>— Compres i activitats comercials: tipus de botigues, estris bàsics (casa, col·legi, treball), restaurants, bars.</p>	<p>-Oració nominal afirmativa Noció d'haver</p> <p>-Adverbis de lloc</p> <p>-La preposició</p> <p>-Modificació del nucli preposicional mitjançant un nom بجانب</p> <p>-El·lisió inversa وصلة ألف</p> <p>Noms especials(أبن، امرأة)</p>	
<p>Segon trimestre febrer-març</p>	<p>— Identificació personal: dades personals necessàries per identificar-se i actuar en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes (família, edat).</p> <p>— Relacions humanes i socials: família, amistats.</p>	<p>-Oració nominal afirmativa Noció de tenir</p> <p>-Oració interrogativa nominal enunciativa en negatiu (بلى، كلا)</p> <p>-Oposició i contrast لكن</p> <p>-Pronoms demostratius (dual i plural)</p> <p>-Substantiu determinat per un altre substantiu الإضافة</p> <p>-Cardinals 10-100</p> <p>-Modificació del nucli preposicional mitjançant un pronom لي</p>	<p>Unitat 6 العائلة</p>
<p>Tercer trimestre març-abril</p>	<p>— Relacions humanes i socials: família, amistats.</p> <p>— Temps lliure i oci: festes.</p>	<p>-Oració nominal afirmativa Noció de tenir</p> <p>-Oració nominal negativa ليس</p> <p>-Oració verbal afirmativa en singular</p> <p>-Determinants possessius</p> <p>-Imperfectiu dels verbs regulars en singular المضارع المرفوع</p>	<p>Unitat 7 الاحتفالات العائلية</p>

<p>Tercer trimestre abril-maig</p>	<p>— Identificació personal: dades personals necessàries per identificar-se i actuar en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes (adreça, lloc i data de naixement, documentació legal, professió o ocupació).</p> <p>— Activitats de la vida diària: a la feina, professions, treball.</p> <p>— Educació: tipus de centres (col·legi, institut, universitat).</p>	<p>-Oració verbal afirmativa -Oració verbal negativa Partícula de negació لا -Oració interrogativa verbal -Imperfectiu dels verbs regulars المضارع المرفوع -Aspecte verbal Puntual Habitual</p>	<p>Unitat 8 المهنة</p>
--	---	---	--

5.4.2. Continguts específics del nivell Bàsic A2.1

Al llarg de totes les unitats d'aquest curs es tractaran, reforçaran i practicaran els continguts fonètics, fonològics i ortogràfics mencionats al nivell Bàsic A1

temporització	continguts temàtics	continguts morfosintàctics	
<p>Primer trimestre</p> <p>octubre-novembre</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Salut: parts del cos, sensacions físiques. — Identitat personal: gustos i preferències, aparença física, estat d'ànim, trets i característiques. 	<p>-Repàs i recapitulació del primer curs del nivell Bàsic:</p> <ul style="list-style-type: none"> — L'oració simple nominal: estructura i elements. — L'oració simple verbal: estructura i elements. — Concordança subjecte-atribut Atribut nom o adjectiu (gènere, nombre i cas) Atribut frase verbal (gènere i nombre) — L'oració nominal negativa ليس — Concordança del nom i l'adjectiu (modificació del substantiu mitjançant sintagma adjectiu النعت والمنعوت) — Modificació del substantiu mitjançant sintagma preposicional جار ومجرور — Modificació de l'adjectiu per adverbi impropri جدا — Repàs de les partícules de possessió (عند، لـ..) — Repàs del مضارع مرفوع — Frases més usuals a l'aula <p>-Substantius i adjectius en nominatiu, acusatiu i genitiu -إنّ</p> <p>-Adjectius de color</p> <p>-Gènere اء</p> <p>-Modificació del substantiu mitjançant sintagma adjectiu النعت والمنعوت (consolidació i ampliació)</p> <p>-Negació de la qualitat غير+صفة</p> <p>-Dual Dual determinat per annexió</p>	<p>Unitat 1 تعارف. الجسم</p>

<p>Primer trimestre novembre-desembre</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Activitats de la vida diària: en la casa, la rutina diària. — Ciència i tecnologia: mitjans tecnològics (internet). — Educació: estudis, assignatures. — Béns i serveis: centres educatius. 	<ul style="list-style-type: none"> -Relacions temporals Anterioritat قبل Posterioritat بعد -Adverbis de temps -Concordança verb-subjecte (gènere) -Els números ordinals fins al 12 	<p>Unitat 2 كل يوم</p>
<p>Segon trimestre gener-febrer</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Compres i activitats comercials: grans magatzems, la roba (talles, colors), preus, moneda, el banc, formes de pagament. — Salut: higiene personal. — Alimentació: pesos i mesures. — Temps lliure i oci: festes. 	<ul style="list-style-type: none"> — Oració exhortativa/imperativa afirmativa الأمر — Substantius plurals que indiquen irracionals concorden amb el modificador en femení singular — Quantificadors numerals cardinals (من ١١ إلى ١٠٠٠) — Expressió de la necessitat Perífrasis يحتاج إلى أن، في حاجة إلى.. — Permís .. لو سمحت — El·lisió inversa Prefixos eufònics d'imperatiu (استمع) — Quantificadors no numerals: partitius (ثلث ، نصف..); indefinites (كثير من، قليل من..) — Pronoms demostratius (repàs i ampliació) 	<p>Unitat 3 السوق</p>

<p style="text-align: center;">Segon trimestre febrer-març</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Temps lliure i oci: esports, la televisió, el cinema, la música, el teatre. — Viatges: vacances. — Compres i activitats comercials: reclamacions. — Habitatge, llar i entorn: l'habitatge (tipus, serveis, mobles, roba de casa, instal·lacions i útils de la llar, reparacions). 	<ul style="list-style-type: none"> — El futur (partícules de futur سوف (س), أريد/ أود/ أفضل — Expressió de la intenció — Expressió de la possibilitat — قـد — Perífrasis يمكن + ضمير متصل + أن، ممكن أن — Causa لماذا؟ لأن..، لـ — Repàs de les preposicions i les locucions preposicionals — Modificació de la preposició mitjançant un nom لمدة — L'oració composta verbal (أريد أن أسافر إلى (اليمن): estructura i elements. — المضارع المنصوب — Expressió de la capacitat — Perífrasi ... يستطيع أن — Partícula de negació del futur (introducció) لن 	<p>Unitat 4 وقت الفراغ</p>
<p style="text-align: center;">Tercer trimestre març-abril</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Viatges: transport privat i públic, aeroport, estacions de tren, autobús, taxi. Turisme: camp, platja, muntanya. — Fenòmens atmosfèrics més comuns. — Ciència i tecnologia: mitjans tecnològics (internet). 	<ul style="list-style-type: none"> — الماضي — El verb كان — Partícules de negació del passat ما — Plural — Plural regular masculí determinat per annexió — Quantificadors indefinits بعض، كل — El·lisió inversa — Prefixos eufònics de perfectiu (استمتع) 	<p>Unitat 5 السفر</p>

<p>Tercer trimestre abril-maig</p>	<p>— Alimentació: locals de menjars i begudes, plats típics, hàbits dietètics, menús.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — L'oració verbal: estructura i elements — Oració interrogativa total afirmativa i enunciativa en negatiu (بلى، كلا) (repàs) — Oració exhortativa/imperativa negativa — Formes que serveixen per expressar indefinits <ul style="list-style-type: none"> De persona أحد- إحدى، لا أحد De cosa شيء، شيء ما، لا شيء — النهي — Partícula de negació de l'imperatiu لا — Locucions adverbials من وراء — Modificació del nucli preposicional mitjançant un adverbi بدون — المضارع المجزوم — Expressió de la necessitat من الضروري..Perífrasis — Partícules de negació del passat لم، ما 	<p>Unitat 6 الأكل</p>
--	--	---	---

5.4.3. Continguts específics del nivell Bàsic A2.2

Al llarg de totes les unitats d'aquest curs es tractaran, reforçaran i practicaran els continguts fonètics, fonològics i ortogràfics mencionats a les temporitzacions dels cursos anteriors.

temporització	continguts temàtics	continguts lingüístics (morfosintàctics, fonètics i fonològics)	
<p>Primer trimestre</p> <p>octubre</p>	<p>Identificació personal: dades personals necessàries per identificar-se i actuar en els àmbits personal i públic en situacions quotidianes (formació i estudis, gustos i preferències, aparença física, trets més característics de la personalitat, estat d'ànim, experiències personals).</p> <p>Llengua i comunicació: la llengua que s'estudia i el seu lloc en el món, els idiomes.</p>	<p>Repàs dels primers cursos del nivell Bàsic</p> <p>-Oració nominal afirmativa simple Elements constituents i la seva posició.</p> <p>-Oració verbal afirmativa Elements constituents i la seva posició.</p> <p>-Oració nominal negativa</p> <p>-Oració verbal negativa Partícules de negació ما، لم، لا، لن،</p> <p>-Oració interrogativa nominal verbal total afirmativa i enunciativa en negatiu (بلى، كلا)</p> <p>-Concordança subjecte-atribut Atribut nom o adjectiu (gènere, nombre i cas) Atribut frase verbal (gènere i nombre)</p> <p>-Causa ل، ف</p> <p>-Substantius plurals que indiquen irracionals concorden amb el modificador en femení singular</p> <p>— Imperfectiu dels verbs regulars المضارع المرفوع المضارع المنصوب المضارع المجزوم</p> <p>— Perfectiu dels verbs regulars الماضي</p> <p>— Expressió de la intenció Perífrasis سوف + المضارع المرفوع، المضارع المرفوع</p> <p>— Causa ف</p>	<p>Unitat 1</p> <p>التقديم</p>
<p>Primer trimestre</p> <p>octubre-novembre</p>	<p>Fenòmens atmosfèrics més comuns: prediccions, cures del mediambient.</p>	<p>— Models de plurals fractes d'ús més freqüent</p> <p>— Introducció a l'oració exclamativa Partícula exclamativa كم</p> <p>— Oposició i contrast لكنّ</p> <p>— Introducció a la derivació del participi actiu i passiu (اسم الفاعل واسم المفعول)</p>	<p>Unitat 2</p> <p>الجو</p>

<p>Primer trimestre</p> <p>novembre- desembre</p>	<p>Viatges: transport privat ipúblic, aeroport, estacions detren, autobús, metro, taxi. Bitllets, preus i horaris. El trànsit. Vacances: tipus d'allotjament (lloguer, hotel, acampada), documents, equipatge, problemes més comuns.</p> <p>Béns i serveis: transports, tallers mecànics, estacions de servei.</p>	<p>— Numerals</p> <p>Ordinals del 12 endavant</p> <p>— Numerals</p> <p>Cardinals</p> <p>— Concordança amb numerals (introducció)</p> <p>— Expressió de voluntat, desig</p> <p>Perífrasis: يريد أن، يود أن، يتمنى أن، يرجو أن</p> <p>— Oposició i contrast: لا... بل... بللن</p> <p>— الجملة الاسمية في صيغة المستقبل</p>	<p>Unitat 3</p> <p>وكالة السفر</p>
<p>Segon trimestre</p> <p>gener-febrer</p>	<p>Béns i serveis: oficines d'informació turística, la policia, correus, telèfons.</p> <p>Temps lliure i oci: afeccions, interessos personals, activitats de temps lliure, esports.</p>	<p>— Oració exhortativa/imperativa (repàs i ampliació)</p> <p>— Modificació del substantiu o de l'adjectiu mitjançant un substantiu إضافة</p> <p>— Sintagma adverbial. L'expressió del lloc (ظروف المكان)</p> <p>— Modificació del sintagma substantiu mitjançant sintagma preposicional جار ومجرور</p> <p>— Locucions preposicionals إلى جانب، من فوق، في وسط</p>	<p>Unitat 4</p> <p>مكتب السياحة</p>

<p>Segon trimestre febrer-març</p>	<p>Relacions humanes i socials: família, amistats, vida social, cites, reunions, invitacions, contactes per correu.</p> <p>Temps lliure i oci: activitats intel·lectuals i artístiques, festes, la televisió, el cinema, la música, el teatre, els instruments musicals.</p> <p>Alimentació: plats típics, hàbits dietètics, receptes.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Repàs i ampliació de استخدام كان — Repàs i ampliació de: <ul style="list-style-type: none"> - Colors i característiques físiques. - Masculí i femení singular. - Masculí i femení dual - Negació de la qualitat amb غير - Gènere اء — Modificació del sintagma substantiu mitjançant sintagma adjectiu النعت والمنعوت — Modificació del substantiu per aposició Formes emfàtiques كل، نفس 	<p>Unitat 5 الأعياد</p>
<p>Tercer trimestre abril</p>	<p>Activitats de la vida diària: treball (característiques, horari i activitat diària, qualificació professional, plans i condicions de treball, obligacions familiars i laborals). També es pot incloure activitats de temps lliure i oci.</p> <p>Ciència i tecnologia: avanços científics, mitjans tecnològics.</p> <p>Llengua i comunicació: les tecnologies de la informació i comunicació, la premsa, la ràdio.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Finalitat ل، كي، لكي — Introducció a: <ul style="list-style-type: none"> — L'expressió de la comparació (اسم التفضيل): <ul style="list-style-type: none"> — Comparatiu — Superlatiu — Estructura comparativa amb أدوات التشبيه <ul style="list-style-type: none"> — L'ús de مثل — L'ús de كما — الممنوع من الصرف — Conjunció ف، لا ... ولا — Masculí enّ 	<p>Unitat 6 مواعيد</p>
<p>Tercer trimestre abril-maig</p>	<p>Salut: malalties i dolences més comunes i freqüents, consultes i cures mèdiques.</p> <p>Béns i serveis: hospitals.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Expressió de l'obligació Perífrasis ... يجب أن، على + ضمير متصل + أن، لا بد من — Expressió de la prohibició Perífrasis ... ممنوع أن 	<p>Unitat 7 الصحة</p>

5.5. Gramàtica textual

5.5.1. Textos i àmbits

La unitat que es pren com a eix de la descripció de les llengües és el text, que és la forma comunicativa lingüística mínima.

Encara que a l'anàlisi teòric el text pot discriminar-se en unitats tan petites com el fonema o el signe escrit, un enfocament comunicatiu de l'idioma requereix treballar amb el text de forma real en la qual aquestes i altres unitats menors es relacionen i, finalment, assoleixen sentit i propòsit.

5.5.1.2. Tipus de textos

Textos orals i escrits amb suports diversificats, generats en diferents situacions comunicatives i amb diferents paràmetres contextuals (canal, àmbit d'ús, relació entre els interlocutors i funció del text). Es preveu que els textos per aquest nivell puguin ser dels següents tipus:

- a) Descripció
- b) Diàleg o conversació
- c) Narrativa
- d) Predicció
- e) Argumentació
- f) Instrucció

5.5.1.2.1. Àmbits.

5.5.1.2.1.1. Àmbit personal:

a) Textos orals interaccionals i/o adreçats a una audiència: converses de caràcter col·loquial amb amics, familiars o companys (cara a cara); missatges per contestador telefònic i per mòbil; salutacions; orientació en ciutats o altres llocs; narracions i descripcions d'esdeveniments, activitats o hàbits; ordres i instruccions.

b) Textos escrits: notes, cartes i postals; fitxes personals; agenda personal; llistes de la compra; lletres de cançons; biografies i autobiografies; targetes d'invitació, dedicatòries, felicitacions d'aniversari, etc.; missatges de correu electrònic, de mòbil i de xat; ordres i instruccions; narracions d'experiències personals, d'hàbits, de llocs i d'activitats; descripcions d'animals, persones, llocs i sentiments.

5.5.1.2.1.2. Àmbit públic:

a) Textos orals interaccionals: converses formals en organismes oficials i altres llocs públics (al banc, a la consulta d'un metge, a un restaurant), enquestes, dramatitzacions i concursos (quizzes).

b) Textos orals adreçats a una audiència: avisos i anuncis emesos per altaveu en un lloc públic (aeroport, estació de tren, etc.); avisos i anuncis emesos pels mitjans de comunicació, com ara textos publicitaris emesos per ràdio i televisió, notícies de televisió i ràdio, informació meteorològica, pel·lícules o extractes de pel·lícules, serials televisius, contes, narracions i cançons, entre d'altres.

c) Textos escrits: premsa escrita, formularis d'organismes oficials i altres institucions públiques; calendaris; jocs de paraula, qüestionaris i enquestes; horaris, cartells, guies turístiques i d'oci; informació meteorològica; fullets d'informació general o específica (d'una institució pública, d'instruccions generals, d'un museu, d'una biblioteca, d'informació mèdica); menús i receptes; bitllets i entrades a esdeveniments culturals i d'esplai; cartelleres d'espectacles; programacions de ràdio i televisió; horòscops; còmics i històries amb dibuixos; anuncis breus del diari; publicitat a les revistes, als diaris i a Internet; plànols de ciutats; etiquetes de productes; llistes de compra; directoris de grans magatzems; pàgines web d'interès personal.

5.5.1.2.1.3. Àmbit acadèmic.

a) Textos orals interaccionals: converses a classe entre alumnes i professors; observacions sobre el procés d'avaluació.

b) Textos orals adreçats al públic: exposició breu d'un fet d'interès personal; discursos, presentacions o conferències sobre temes no especialitzats; explicacions a classe.

c) Textos escrits: llibres de text; qüestionaris, enquestes i reflexions sobre l'aprenentatge, l'aprenentatge autònom i temes culturals, entre d'altres; exàmens, impresos relacionats amb l'àmbit acadèmic; apunts de classe; fitxes personals de vocabulari, gramàtica, etc.; diccionaris, gramàtiques i llibres de consulta; entrades d'enciclopèdies; el Portfoli europeu.

5.5.1.2.1.4. Àmbit professional.

a) Textos orals interaccionals: entrevistes de feina, converses senzilles de tipus formal i converses telefòniques senzilles.

b) Textos orals adreçats a una audiència: explicacions i instruccions senzilles a la feina.

c) Textos escrits: anuncis breus de feina, descripcions de les activitats professionals, impresos relacionats amb el món laboral, cartes formals, currículum, cartes de presentació i comunicacions internes (circulars, correu electrònic, recordatoris), informes senzills.

5.5.2. La Gramàtica del text

El text sempre s'ha de considerar com una unitat que va des del sintagma a l'oració, de l'oració al paràgraf, del paràgraf al text en conjunt. En aquest apartat es registren les dues propietats fonamentals del text, és a dir, la seva coherència amb l'entorn comunicatiu i la seva cohesió interna. Tot contingut lingüístic posterior s'inclou en aquest esquema, ja que els textos estan conformatos per oracions, aquestes per sintagmes (nominal, verbal, etc.) i així successivament, si bé el resultat no és en absolut producte d'una mera agregació.

5.5.2.1. Adequació del text.

a) Tipus de textos segons la intenció: informatius, explicatius, persuasius, prescriptius, conatius (conversacionals).

b) Varietats funcionals o registres.

c) Registre neutre, formal o informal.

d) Tipus i format de textos.

e) Rellevància del contingut per assolir la tasca (funcional i sociocultural).

5.5.2.2. Coherència textual.

a) El text com a unitat global del contingut:

- Tema: unitat temàtica.
- Estructuració del contingut.
- Selecció lèxica.
- Selecció del contingut rellevant per tal que el text tingui significat.
- Esquemes d'interacció i transacció del llenguatge oral (torns de paraula, esquemes en situacions convencionals, etc.)

b) La referència lingüística al context extralingüístic:

- Context espai –temporal:
 - Referència espacial: ús d'adverbis de lloc, demostratius i expressions espacials.
 - Referència temporal: ús dels temps verbals, demostratius, adverbis de temps expressions temporals.

c) El receptor i la seva interpretació del missatge: coneixement de a qui va adreçat el missatge.

5.5.2.3. Cohesió textual.

a) Elements prosòdics: entonació, pauses, elements paralingüístics.

b) Elements ortogràfics: la puntuació com a recurs de cohesió.

c) Marcadors de l'estructura del discurs:

- Inici del discurs:
 - Introducció del tema.
 - Ordre de les paraules.
- Desenvolupament del discurs:
 - Manteniment del tema:
Co-referència:
Recursos anafòrics, pronoms personals, demostratius, possessius.
Recursos de recurrència: pronoms; elements lèxics.
 - Expansió temàtica i canvi temàtic:
Marcadors i connectors per:
Introduir una explicació o un nou element.
Mostrar acord i desacord.
Expressar causa o conseqüència.
Expressar condició.
Expressar finalitat.
- Conclusió del discurs:
Procediments de tancament textual i/o recapitulació final.

□ Manteniment i seguiment del discurs oral:

- Prendre, mantenir i cedir el torn de paraula.
- Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment.
- Mots crossa o mots comodí per tal d'omplir els silencis que es produeixen en la producció oral (diguem-ne, vull dir, etc.).

6. AVALUACIÓ

6.1. Tipus de proves

Entre les proves que es poden realitzar al nivell Bàsic d'àrab es troben les següents:

TIPUS	OBJECTIU	DECISIONS	CANDIDATS	RESPONSABLE
CLASSIFICACIÓ	Determinar el nivell de coneixement en la L2.	Distribuir els candidats per nivells abans del començament del curs.	Aspirants a alumnes oficials	Departament / Xarxa d'escoles
DIAGNÒSTIC	Detectar punts febles en els quals l'alumne necessita reforç. Contempla l'autodiagnòstic.	Adoptar mesures de reforç en àrees puntuals de l'aprenentatge.	Alumnat oficial individual.	Professorat / Alumnat
PROGRÉS	Comprovar el que els estudiants han après fins al moment en què s'administra la prova.	Adequar el ritme i caràcter de les activitats d'ensenyament a un grup determinat.	Grup individual d'alumnat oficial.	Professorat / alumnat Requereixen coordinació per part del departament. Establir estructura similar de proves.
APROFITAMENT	Comprovar el que els estudiants han après fins al final de curs.	Permetre l'accés al curs següent.	Grup d'alumnat oficial per cursos.	Departament
CERTIFICACIÓ	Valorar el nivell de competència comunicativa lingüística general.	Certificar el nivell de competència comunicativa lingüística general.	Alumnat oficial en finalitzar els estudis de cicle i alumnat lliure o extern.	Xarxa d'Escoles

6.1.1. Proves de classificació

Aquestes proves permeten la ubicació de l'alumnat oficial en els nivells que els correspongui segons els seus coneixements de la llengua objecte d'estudi. Perquè aquesta ubicació sigui efectiva, uniforme i justa, es basarà en els continguts que s'inclouen a les programacions per cursos que estableixin els departaments de cada idioma. Es podran aplicar, si els departaments ho troben adient, les proves que calguin per determinar el nivell amb més exactitud.

6.1.2. Proves de diagnòstic i progrés

La finalitat d'aquestes proves, així com les persones a les quals van dirigides i el tipus de decisions que permeten són de caràcter restringit, a diferència de la resta de proves. Els continguts i mètodes d'avaluació són puntuals i el professor serà el que haurà de determinar què avaluar segons les necessitats de cada situació específica.

Aquestes proves inclouen també un procés d'autoreflexió i responsabilitat per part de l'alumnat, que ha de prendre part en el procés i cercar formes de suplir els aspectes febles del seu aprenentatge, canviar el ritme de treball o les estratègies aplicables al seu cas.

6.1.3. Proves d'aprofitament

Aquestes proves permeten l'accés al curs següent als alumnes de tots els grups del mateix nivell. Els aspectes que s'avaluen són compartits per tots ells. Per tant, ha d'existir uniformitat en el procés d'avaluació, sobretot en els departaments, pel que fa a l'elaboració de les proves i al seu contingut, la seva administració i els criteris de correcció. La finalitat és assegurar la igualtat de condicions de tots els examinands que realitzen la prova i l'homogeneïtat dels nivells.

6.1.4. Proves de certificació (proves d'avaluació de nivell)

Una avaluació que té com a objectiu últim l'expedició d'un certificat presenta unes característiques peculiars en relació amb el tipus d'avaluació. En primer lloc, perquè ha d'afectar en igual mesura a un nombre ampli de candidats de diversos tipus: oficials, lliures, distància, externs, etc.) i, sobretot, perquè mitjançant aquestes proves es decideix l'expedició d'una certificació oficial.

Aquesta certificació es durà a terme mitjançant proves de domini, és a dir, dissenyades per mesurar el grau de domini que l'alumnat té en l'ús de la llengua objecte d'avaluació, que prenguin com a referència els nivells establerts en aquest currículum i dirigida a les persones aspirants de qualsevol modalitat, per a qualsevol idioma i a tots els centres autoritzats. El nivell es determina observant l'ús que l'alumnat fa dels seus coneixements, habilitats i recursos per comprendre textos orals i escrits, a més d'expressar-se verbalment i per escrit en una varietat de situacions comunicatives de complexitat adequada al nivell.

6.2. Principis aplicables a les proves d'avaluació del nivell Bàsic

6.1.5. Definició i característiques

- Les proves de certificat són un instrument d'avaluació, d'estandardització, reglat i objectiu que tenen la finalitat de mesurar la competència comunicativa. Comprovar de forma aïllada els coneixements formals sobre l'idioma no serà l'objectiu d'aquestes proves.
- Les proves de certificat han d'incorporar els principis i presentar les característiques que per aquest tipus de proves han assenyalat el Consell d'Europa i els experts en l'àrea.
- Les proves tindran un enfocament positiu, és a dir, les tasques s'ajustaran al que s'hagi establert que els examinands poden fer a cada nivell. No hauran de ser dissenyades perquè demostrin la seva capacitat per reconèixer i produir estructures i elements gramaticals o lèxics de caràcter excepcional.
- Els criteris d'avaluació pararan esment als aspectes positius de la producció de l'examinand abans que als errors de comprensió i producció que hagi pogut cometre.
- Les proves es basaran en objectius comunicatius específics i realistes amb la finalitat que els certificats expedits mitjançant aquestes proves acreditin de forma efectiva que la persona posseeix una competència útil per saber actuar en situacions reals de comunicació.

- Per garantir la validesa i qualitat de les proves seria convenient elaborar unes especificacions generals comunes. A més, es recomana que les proves estableixin com a referència la *Guia per a examinadors* adjunta al MCER per a l'ensenyament, aprenentatge i avaluació de les llengües modernes del Consell d'Europa.
- Les proves se sotmetran a una sèrie de controls de qualitat, assajos i pilotatges previs a la seva administració.
- Cal dotar les proves d'un caràcter institucional i facilitar la seva edició, publicació, arxiu i identificació, tot tenint en compte els drets d'autor. Aquestes proves s'haurien d'ajustar a les esmentades especificacions formals comunes pel que fa al format general, la configuració i processament dels documents i al tractament d'altres materials d'examen.
- Les proves hauran de complir els requisits de validesa, fiabilitat, impacte positiu, viabilitat i equitat.
- Les proves serviran d'instrument d'avaluació comuna i uniforme per garantir la igualtat en el tracte a tots i de tots els examinands.
- Una vegada administrades les proves, se'n farà una anàlisi a partir de la qual es redactaran informes que incloguin els detalls del funcionament de cada prova així com els problemes que eventualment hagin pogut sorgir en l'elaboració, administració, realització i correcció.
- Caldria dur a terme una anàlisi de l'actuació de l'alumnat a cadascuna de les proves, mitjançant qüestionaris dirigits als alumnes sobre la prova ja administrada. També es podrien fer servir les proves d'avaluació ja utilitzades per administrar-les a altres grups d'alumnes a manera de simulacre, per tal de comparar els resultats.
- Sobre les bases de totes aquestes dades es redactaran informes dirigits a la Comissió de Proves Unificades referents a l'avaluació de les esmentades proves, la seva relació amb proves anteriors i les propostes de canvis futurs tant pel que fa als continguts com als procediments aplicats.

6.2. *Requisits de les proves de certificat*

Unes proves de certificat idònies han de complir necessàriament els següents requisits:

6.2.1. **Validesa**

Una prova és vàlida si valora únicament i de manera adequada el que pretén valorar. Perquè una prova sigui vàlida prèviament ha de definir-se amb claredat el seu constructe, és a dir, el conjunt de competències, destreses, coneixements, continguts, etc., que es pretén avaluar i posteriorment, elaborar-la de manera que permeti fer interpretacions i inferències correctes sobre el nivell de l'examinand en relació amb aquest constructe a partir de la mostra d'actuació obtinguda.

6.2.2. **Fiabilitat**

Una prova és fiable en la mesura que els resultats obtinguts estan lliures d'error, són consistents al llarg de repetides administracions i són coherents amb els obtinguts per altres mitjans d'avaluació.

Els resultats de les proves es poden veure influïts i alterats per altres factors al marge del propi nivell de competència del candidat, que és el que es pretén avaluar. Garantir la fiabilitat d'una prova suposa identificar i controlar els efectes negatius d'aquests factors sobre l'avaluació amb la finalitat de minimitzar l'error en els judicis sobre aquest nivell de competència. Per garantir un grau òptim de fiabilitat es tindran en compte els següents aspectes:

- Elaboració de proves vàlides i factibles.
- Instruccions clares sobre la realització, administració i correcció de les proves.
- Condicions adequades d'administració.
- Actuació reglada i unificada dels correctors.

6.2.3. Impacte positiu

Les proves d'examen exerceixen sempre algun tipus d'efecte sobre els participants en el procés d'aprenentatge i avaluació, siguin aquests individus o institucions. Unes proves idònies hauran de produir un impacte positiu, és a dir, hauran d'aportar millores a la qualitat de l'ensenyament en general. La comissió de proves unificades haurà d'elaborar i administrar proves d'examen i haurà de vetllar perquè aquestes produeixin els següents efectes:

- Un efecte de rigor i objectivitat en l'adopció de decisions que condueixen a l'avaluació de l'alumnat.
- Una millora en les actituds i les activitats diàries a desenvolupar en l'ensenyament i l'aprenentatge.
- L'adequació de les proves als interessos i expectatives dels examinands i de la societat en el seu conjunt.
- La posició clara i contrastada de les proves, les seves conseqüències vers el sistema educatiu i el suport de l'Administració.
- El reflex de valors socials com és ara el dret a una educació de qualitat, la igualtat d'oportunitats, l'aprenentatge al llarg de tota la vida, el tracte igualitari i el rebuig de l'arbitrarietat.
- El reconeixement social i institucional dels certificats expedits.
- Un augment en la motivació, l'interès en la preparació i la qualitat d'actuació entre els candidats.
- La repercussió de les proves pel que fa a la labor i el desenvolupament professional dels docents.
- Una bona acollida d'aquest sistema d'avaluació i els seus resultats per part d'usuaris com ara individus i institucions professionals o acadèmiques públiques o privades.

6.2.4. Viabilitat

La relació que existeix entre els recursos (humans, materials i de temps) necessaris per a l'elaboració, preparació i administració de les proves i els recursos dels quals es disposa ha de ser observada atentament perquè els mitjans disponibles afecten en gran manera a algunes característiques de les proves, que hauran d'ajustar-s'hi per resultar viables i pràctiques. És

un requisit indispensable que les proves es plantegin des d'aquest punt de vista inicial, bé per adequar-les als recursos existents, bé per reflexionar, en cas necessari, sobre les opcions d'ampliar aquests recursos amb la finalitat de poder portar a terme un procés d'avaluació en les condicions desitjades.

6.2.5. Equitat

Les proves han de ser justes i equitatives en el tractament imparcial dels candidats, el que suposa que les proves no discriminin a cap individu o grup en cap sentit, que tinguin les mateixes característiques per a tots i que els procediments d'administració i els criteris d'avaluació s'apliquin de la mateixa manera en tots els casos, que la qualitat de la informació que es distribueix entre els candidats i usuaris sigui vertadera, que s'ajustin els aspectes que les proves volen valorar les decisions que es prenguin pel que fa a aquesta valoració, que es respecti la finalitat per a la qual les proves han estat creades i que s'utilitzin de forma correcta les proves i els seus resultats.

6.4. Certificat de Nivell Bàsic

6.4.1. Especificacions generals sobre les proves de nivell Bàsic

- Objectius generals

Les proves de certificat, com ara la del nivell Bàsic, constitueixen una sèrie de proves de domini dissenyades per avaluar, en els nivells establerts, la competència dels candidats en les quatre destreses lingüístiques bàsiques per a fins comunicatius generals.

- Aspirants

Els exàmens van dirigits a les persones que necessitin o tinguin interès en un certificat que faci constar el seu nivell de competència lingüística general segons aquesta ha estat definida, així com a aquells aspirants que es presenten a aquestes proves en finalitzar els estudis de nivell. L'accés a aquestes proves queda regulat en el decret mencionat a la introducció.

6.2.6. Definició del constructe

Les proves s'han dissenyat per mesurar el nivell de domini que una persona té de la llengua objecte d'estudi. Estan basades en un model de competència comunicativa lingüística general que han establert experts en l'àrea i ha estat adoptat pel Consell d'Europa en el MCER. Aquest model està basat en l'enfocament comunicatiu i orientat cap a l'activitat lingüística i a l'ús de l'idioma, definit al MCER en els següents termes: «L'ús de la llengua – que n'inclou l'aprenentatge – comprèn les accions que realitzen les persones, les quals, com a individus i com a agents socials, desenvolupen una sèrie de competències: les de caràcter general i les competències lingüístiques comunicatives en particular. Les persones utilitzen les competències que tenen a la seva disposició en diversos contextos i sota diverses condicions i limitacions, amb l'objectiu de dur a terme activitats lingüístiques. Aquestes activitats comporten uns processos lingüístics destinats a produir i/o comprendre textos relacionats amb temes d'àmbits específics, activant les estratègies més convenientes per a l'acompliment de les tasques. El control que tenen els participants d'aquestes accions condueix al reforçament o a la modificació de les seves competències (MCER secció 2.1).»

Aquest nivell de competència comunicativa general s'observarà en la utilització que el candidat fa dels seus coneixements, habilitats i recursos per comprendre textos orals i escrits i expressar-se per escrit i oralment en una sèrie de situacions comunicatives el més properes possible al món real. Aquesta competència comunicativa suposa la pràctica tant d'una subcompetència merament lingüística com de subcompetències de tipus pragmàtic, sociolingüístic i estratègic.

D'acord amb aquest model, les proves hauran de mesurar la capacitat de l'examinand per portar a terme satisfactòriament una sèrie d'activitats lingüístiques similars a les que desenvoluparia en situacions reals de comunicació i, per tant, l'avaluació posarà esment en els aspectes que la persona és capaç de processar i produir en contextos de caràcter comunicatiu, i donar prioritat a aquests aspectes sobre la valoració independent dels seus coneixements formals sobre l'idioma. Els aspectes formals es concreten en tasques que permetin observar l'ús pràctic que la persona fa d'elles. D'aquest constructe general es deriven les característiques específiques d'aquestes proves d'examen pel que fa a:

- Tipus i nombre de proves.
- Tipus i nombre de tasques de les quals es componen.
- Textos, continguts gramaticals i lèxics que s'ofereixen com *input* per a aquestes tasques.
- Destreses que s'avaluen.
- Puntuació i duració de les proves.
- Nivell de les proves.
- Criteris d'avaluació
- Model organitzatiu

6.5. Tipus i nombre de proves

L'avaluació de l'aprenentatge dels alumnes oficials presencials ha de ser contínua, sistemàtica, globalitzada, integradora i personalitzada, per tal de valorar el progrés de l'alumnat i contrastar els objectius establerts i els resultats obtinguts. Els alumnes han de ser informats del progrés i les qualificacions en cadascuna de les destreses almenys en tres moments durant el curs acadèmic: al mes d'octubre (avaluació inicial, aplicable als cursos on els alumnes no comencen l'estudi de l'idioma per primera vegada), al desembre i al segon trimestre del curs.

Tots aquells documents, exercicis, treballs escrits i altres instruments d'avaluació utilitzats pel professorat per a l'observació sistemàtica i el seguiment de l'aprenentatge de l'alumne, han de ser conservats, almenys, fins a tres mesos després d'atorgades les qualificacions finals, excepte si formen part d'una reclamació; en aquest cas s'han de conservar fins que s'hagi resolt el procés de reclamació.

6.5.1 Proves d'avaluació del nivell Bàsic A1

S'administraran proves de progrés trimestralment per tal d'avaluar els alumnes de forma contínua. Les qualificacions obtingudes pels alumnes durant el curs acadèmic tindran un pes específic i una valoració especial en la nota final segons el moment del desenvolupament del curs en què s'hagin registrat, d'acord amb la següent distribució:

- Primera avaluació (desembre): 25%

- Segona avaluació (segon trimestre): 25%
- Tercera avaluació (darrer període lectiu): 50%

Per tal que es pugui aplicar la ponderació anterior i que, a més, es consideri que l'alumne ha superat el curs, s'haurà d'obtenir en el 3r trimestre al menys un **60%** en cada apartat de les proves (comprensió escrita, comprensió oral, expressió escrita i expressió oral i interacció). En cas que l'alumne a final de curs hagi obtingut a un dels apartats un mínim del 50%, es considerarà que supera el curs si, per una banda, ha assolit un 60% mínim a tots i cada un dels apartats restants i si, per altra, el resultat de la suma global de les notes de tots els apartats és igual o superior al 60%.

A part de tot això, no hem d'oblidar que, donades les característiques de l'idioma àrab, la prova de progrés corresponent a la primera avaluació del nivell Bàsic A1 constarà de tasques i plantejaments específics, ja que els alumnes, al llarg dels primers mesos, es dediquen a aprendre un sistema d'escriptura totalment desconegut fins al moment.

Els alumnes que no obtenguin la qualificació mínima d'apte per avaluació contínua o que, per motius diversos, no hagin pogut ser avaluats en totes les convocatòries al llarg del curs i no arribin a la nota mínima requerida per aprovar podran realitzar una prova final (d'aprofitament) en les convocatòries de juny i setembre. Els alumnes que hagin aprovat alguns dels apartats de l'examen de juny només s'hauran de presentar, a la convocatòria de setembre, a les proves corresponents als apartats no superats. És requisit per superar aquestes proves obtenir el **60%** de la nota máxima en cadascun dels apartats que les conformen.

6.5.2 Proves d'avaluació del nivell Bàsic A2

S'ha de parar esment en el fet que, com ja s'ha mencionat a la introducció, el nivell Bàsic A2 compren els cursos de Bàsic A2.1 i Bàsic A2.2 a l'EOI de Palma.

Les proves d'avaluació del nivell Bàsic A2.1 seran anàlogues en forma i distribució a les descrites per al nivell Bàsic A1, tot i que, evidentment, els continguts avaluats seran uns altres.

En el cas del curs Bàsic A2.2, les proves trimestrals de progrés s'entendran com a orientacions perquè l'alumne sigui conscient del seu procés d'aprenentatge i del grau d'adquisició el qual ha assolit fins al moment. La prova final del mes de juny esdevindrà prova de certificació del nivell Bàsic. Així mateix, el mes de setembre hi haurà una convocatòria extraordinària a la qual l'alumne només s'haurà de presentar als apartats no superats al mes de juny.

El Certificat de Nivell Bàsic valorarà les diferents destreses mitjançant les proves de:

- **Comprensió lectora**
- **Comprensió auditiva**
- **Expressió escrita**
- **Expressió oral**

Per tant, l'examen de nivell Bàsic A2 consistirà en quatre apartats. D'aquesta manera la competència gramatical s'avaluarà lligada a les quatre destreses esmentades i no necessàriament com una prova aïllada, mitjançant tipus de tasques com les que es proposen

més endavant per a cada una de les destreses lingüístiques. El valor de cadascuna de les proves que constituïran l'examen s'especifica a la secció 6.9 de la present programació.

Els participants podran accedir a totes i cadascuna de les proves sense que la superació de qualsevol d'elles sigui requisit indispensable per poder realitzar-ne les restants.

La independència d'aquestes proves permet un sistema de certificació per destreses i competències parcials.

6.6. Tipus i nombre de tasques

Els següents principis són recomanables pel que fa al tipus i nombre de tasques per cada prova.

a) S'utilitzarà més d'un tipus de tasca amb la finalitat de mesurar apropiadament les microdestreses i els coneixements parcials en cada prova, per tal que la mostra sigui més àmplia i equilibrada i per minimitzar els efectes del format sobre l'actuació dels aspirants.

b) Entre els tipus de tasques i exercicis disponibles, es triaran aquells que garanteixin un grau òptim de validesa i fiabilitat, és a dir:

- Els més adequats per mesurar el constructe (competències, destreses i coneixements) de cada prova, la qual cosa vol dir que s'intentarà minimitzar el volum de tasques que no corresponguin a aquest constructe (per exemple, que la producció escrita en la comprensió auditiva es redueixi al mínim necessari).

- Els que facin possible una correcció senzilla, ràpida i objectiva.

- Els que siguin pràctics, és a dir, que la informació que procuren sobre la competència de l'examinand compensi el procés d'elaboració necessari.

Aquests aspectes són necessaris per aconseguir un sistema de correcció senzill, objectiu, pràctic i fiable, és a dir que hi hagi un equilibri entre el procés d'elaboració i les tasques necessàries per mesurar la competència de l'examinand.

6.7 Destreses que s'avaluen

Cada una de les proves haurà de mesurar una de les quatre destreses bàsiques de comprensió i expressió escrita i oral. Per a cadascuna de les destreses es detallaran les microdestreses corresponents al nivell Bàsic, és a dir què és el que avaluen les tasques i exercicis continguts a les proves. Per tal d'aclarir aquests aspectes, tant per als redactors com per als participants, s'indiquen a continuació els descriptors de la conducta lingüística que es pot esperar de l'alumnat en acabar el nivell Bàsic.

6.7.1. Comprensió lectora

a) Comprendre textos curts i senzills sobre temes corrents si contenen vocabulari molt freqüent i quotidià o relacionat amb la feina.

b) Comprendre els principals tipus de cartes i faxos d'ús habitual (sol·licituds d'informació, encàrrecs o comandes, etc.) referents a temes de la vida quotidiana.

c) Trobar informació específica en llistes o repertoris i tenir capacitat per identificar aquesta informació de forma aïllada.

d) Trobar informació específica que pugui ser previsible, en documents senzills d'ús quotidià com prospectes, menús, anuncis, inventaris i horaris.

e) Comprendre els rètols i els cartells més habituals que es troben en llocs públics com carrers, restaurants, estacions de tren, llocs de treball, etc., com ara adreces, instruccions i senyals de perill.

f) Identificar informació específica d'escrits senzills; com ara extractes de premsa que descriuen fets o esdeveniments.

g) Comprendre instruccions d'ús corrent que poden anar acompanyades d'imatges, com per exemple l'ús d'un telèfon públic.

h) Extreure una idea del significat general i deduir a partir del context el sentit probable de paraules desconegudes que es troben a textos i enunciats curts i tracten temes concrets de la vida quotidiana.

6.7.1.1. Tasques de comprensió lectora

Es recomana que aquesta prova consti d'un mínim de tres tasques a partir de la lectura d'una sèrie de textos autèntics (o de característiques similars), com ara extractes de premsa, anuncis d'Internet, fulls informatius, etc., procedents de diverses fonts i adequats a les especificacions del nivell. Aquestes tasques hauran de ser de tipologia variada, com ara, exercicis d'elecció múltiple (amb opcions lèxiques o d'oracions i frases); preguntes obertes de resposta breu; exercicis de Verdader/Fals/No consta; exercicis d'aparellar títols o epígrafs amb fragments de text; transferència d'informació d'un text a una graella, taula o qüestionari; ordenació de paràgrafs; text mutilat amb banc d'opcions (*cloze*, *open cloze*), entre d'altres.

A mena de suggeriment, s'adjunten especificacions per aquest tipus de prova. S'inclouen tres apartats amb un total de 20 ítems.

APARTAT	FORMAT I TIPUS DE TASCA	ENFOCAMENT DE LA TASCA	NOMBRE DE PREGUNTES
1	Relacionar Relacionar ítems, triant entre diversos anuncis o rètols	Comprendre el sentit general	5
2	Elecció múltiple entre tres opcions Text seguit de preguntes d'elecció múltiple	Comprendre les idees principals i la informació específica rellevant	5
3	Text amb espais en blanc i preguntes d'elecció múltiple. Omplir els buits amb 10 ítems d'elecció múltiple	Se centra en termes lèxics i qüestions gramaticals	10

(c. EOI Pamplona)

6.7.2. Comprensió auditiva

a) Comprendre la informació suficient per respondre a necessitats concretes, a condició que la parla sigui clara i pausada.

- b) Comprendre expressions i frases relacionades amb temes de la vida quotidiana, com ara informació personal i familiar bàsica, temes relacionats amb les compres, el lloc de residència, el treball, etc., sempre que es parli de forma clara i pausada.
- c) Identificar el tema d'una conversa entre parlants nadius sobre assumptes de la vida quotidiana, si es porta a terme lentament i s'articula amb claredat.
- d) Extreure el sentit global d'una presentació o monòleg si es produeix a ritme pausat.
- e) Copsar la idea principal de missatges o anuncis breus, senzills i clars.
- f) Comprendre indicacions senzilles referents a l'ús dels mitjans de transport públic.
- g) Comprendre i extreure la informació essencial de textos curts enregistrats sempre que tractin de temes corrents, amb informació que pugui ser previsible, i que s'hagin expressat d'una manera pausada i clara.
- h) Identificar la idea principal de les notícies de televisió sobre esdeveniments, accidents, etc., si el comentari va acompanyat d'imatges.
- i) Saber quan es dona un canvi de tema en qualsevol informació oral de tipus senzill o quotidià i fer-se una idea del contingut principal, com ara els continguts generals de les notícies televisives.
- j) Deduir el sentit probable de paraules desconegudes a partir del context.

6.7.2.1. Tasques de comprensió auditiva

Es recomana que aquesta prova consti d'un mínim de tres tasques a partir de l'audició d'una sèrie de textos orals autèntics (o de característiques similars) en suport àudio o vídeo, procedents de fonts diverses (televisió, ràdio, missatges telefònics, etc.) i adequats a les especificacions del nivell. S'escoltaran un mínim de dues vegades. Aquestes tasques hauran de ser de tipologia diversa, com ara exercicis d'elecció múltiple; preguntes obertes de resposta breu; exercicis de Verdader/Fals; transferència d'informació extreta del text a un quadre, taula o qüestionari; exercicis d'emplenar buits; prendre notes, entre d'altres. A mena de suggeriment, s'adjunten especificacions per aquest tipus de prova. S'inclouen tres apartats amb un total de 20 ítems. Els enregistraments s'escoltaran tres vegades.

APARTAT	FORMAT I TIPUS DE TASCA	ENFOCAMENT DE LA TASCA	NOMBRE DE PREGUNTES
1	Elecció múltiple entre tres opcions. Diàleg o monòleg de tipus informal. Ítems d'elecció múltiple.	Escoltar, identificar la informació principal, que pot ser de tipus transaccional	7
2	Relacionar. Diàleg o monòleg de tipus informal. Relacionar ítems a triar entre diverses opcions.	Escoltar per identificar la informació principal	6
3	Omplir espais en blanc. Diàleg o monòleg de tipus	Escoltar per extreure informació específica rellevant i escriure-la	7

	informal. Espais en blanc per omplir amb una o més paraules.	en una fitxa.	
--	--	---------------	--

(a partir c. EOI Pamplona)

6.7.3. Expressió oral

Producció oral

- Utilitzar expressions i frases simples en forma de llista per fer descripcions o presentar d'una manera senzilla les persones, les condicions de vida, les condicions laborals, les rutines diàries, el que plau o despla, els llocs o emplaçaments, etc.
- Utilitzar un llenguatge senzill per descriure objectes o fer enunciats breus.
- Descriure l'entorn familiar i les condicions de vida personal i professional.
- Narrar una història o descriure un fet utilitzant una llista senzilla de punts a tractar.
- Fer exposicions breus i preparades amb anterioritat sobre temes relacionats amb la vida quotidiana, i poder justificar i explicar de forma breu i senzilla opinions, projectes i accions.

Interacció oral

Sempre que pugui demanar, de tant en tant, que li aclareixin el que s'ha dit i que li ajudin a expressar el que vol dir, l'alumne haurà d'estar capacitat per:

Interactuar amb una facilitat raonable en situacions ben estructurades i en converses curtes.

- Intervenir en converses senzilles i habituals sense gaire esforç: formular preguntes i respondre-les, i intercanviar idees i informacions sobre temes corrents en situacions de la vida quotidiana que puguin ser previsibles.
- Saber demanar i proporcionar béns i serveis d'ús quotidià.
- Saber donar i seguir directrius i instruccions simples com, per exemple, la manera de dirigir-se a un indret determinat.
- Portar a terme intercanvis de tipus social molt breus, però tenint en compte que freqüentment l'alumne tindrà dificultats per dirigir una conversa.
- Participar en converses de cortesia sobre temes d'interès que es donin en contextos habituals.
- Fer suggeriments i reaccionar a propostes.
- Respondre a un nombre limitat de preguntes directes i senzilles sobre el contingut d'una presentació oral.
- Fer-se entendre en una entrevista i comunicar idees i informació sobre temes familiars.

Desenvolupament del discurs oral

- Començar, mantenir i acabar una conversa senzilla cara a cara sobre temes familiars o d'interès personal.
- Utilitzar els connectors més freqüents per enllaçar frases senzilles a fi d'explicar una narració curta o descriure algun objecte amb el suport d'una llista senzilla d'elements.
- Fer-se entendre en intervencions breus i construir frases sobre temes familiars sense gaire dificultat per dur a terme intercanvis curts, malgrat que siguin evidents els dubtes i els falsos començaments.

6.7.3.1. Tasques d'expressió oral

Aquesta prova haurà de constar d'un mínim de dues tasques segons aquestes indicacions:

- **Secció unidireccional:** tractar algun tema a partir d'un estímul que pot ser gràfic, delectura breu o de suport verbal.
- **Secció interactiva** (entre candidats o amb el tribunal): entrevista; resolució d'una tasca comuna; senzill intercanvi d'opinions o una conversa breu.

A mena de suggeriment, s'adjunten especificacions per aquest tipus de prova. S'inclouen tres apartats amb un total de 20 ítems. Aquesta prova es realitza en parelles, té una durada aproximada de 10 minuts i compta amb un temps similar de preparació prèvia (les preguntes poden fer-se en forma d'enunciat, no directament interrogatives).

APARTAT	FORMAT I TIPUS DE TASCA	ENFOCAMENT DE LA TASCA	TEMPS
1	Part sense preparació: fitxa amb preguntes distintes per a cada examinand, que després s'intercanviaran. Comença un i després l'altre	Formular i comprendre preguntes i contestar de forma apropiada (5 o 6 preguntes)	2-3 minuts
2	Part amb preparació: full amb enunciats simples sobre qüestions concretes i de la vida quotidiana relacionades amb temes generals inclosos en el currículum. Han d'establir un diàleg, exposar les seves opinions i mostrar les seves reaccions.	Expressar-se activant les funcions i estratègies pròpies del nivell. Parlar amb certa fluïdesa sobre qüestions d'interès personal. Es posa èmfasi en els criteris que avaluen la producció escrita: adequació, cohesió i coherència, fluïdesa, riquesa i correcció	4-6 minuts

(c. EOI Pamplona)

6.7.3.2. Criteris d'avaluació

Les tasques d'aquesta prova de valoració més subjectiva s'avaluaran d'acord amb els següents criteris:

CRITERIS	EL QUE S'AVALUA
Adequació	L'assoliment de la tasca; l'adequació del registre pel que fa al destinatari, el propòsit i la situació; l'extensió de les intervencions; la rellevància del contingut, els torns de paraula i les estratègies de cooperació i manteniment de la comunicació.
Cohesió i Coherència	L'organització de la informació i de les idees; l'ús de connectors discursius, d'altres mecanismes d'interconnexió i dels patrons d'entonació.
Fluïdesa	Avalua la capacitat d'actuar en les interaccions amb naturalitat i amb un ritme bastant regular com per a no interrompre la comunicació
Riquesa	La varietat i precisió referent al contingut, estructures i lèxic.
Correcció	L'ús correcte gramatical, sintàctic, lèxic i de pronunciació.

A l'annex 1 s'adjunten les graelles de correcció corresponents.

6.7.4. Expressió escrita

Producció escrita

- Escriure sobre aspectes de l'entorn de l'alumne, per exemple: la gent, els llocs més freqüentats, la feina o els estudis, utilitzant frases enllaçades amb connectors senzills.
- Fer descripcions breus i elementals d'esdeveniments, activitats passades i experiències personals o imaginàries.
- Escriure una sèrie de frases i d'expressions senzilles sobre la família, les condicions de vida, la formació acadèmica, la feina i els projectes futurs.

Interacció escrita

- a) Escriure notes i cartes personals breus que responguin a fórmules d'ús freqüent, per sol·licitar o transmetre informació que els interlocutors consideren important.
- b) Escriure cartes personals per convidar algú, per expressar agraïment, per excusar-se o també actuar en altres situacions que requereixin un intercanvi escrit.
- c) Escriure i prendre nota de missatges que contenen informació senzilla d'importància immediata per als amics, companys i altres persones que formen part de la vida quotidiana i l'entorn de l'alumne.

6.7.4.1. Tasques d'expressió escrita

La prova constarà de dues tasques que incloguin redacció guiada de textos simples i breus de diferent format i contingut.

Les dues tasques correspondran a dos tipus de text diferents la longitud dels quals dependrà de la seva tipologia:

- Text curt: una opció
- Text llarg : dues opcions, de les quals els alumnes n'escullen una.

6.7.4.1.1. Ponderació de les tasques: Text 1: 50% Text 2: 50%

6.7.4.1.2. Procediments de correcció de l'expressió escrita:

- La prova d'expressió escrita consta de dues tasques. Aquesta prova serà corregida per dos correctors.
- A la graella d'avaluació el primer corrector atorga una puntuació per a cadascun dels diferents criteris segons el barem establert (*vid infra*). La nota de la prova és la mitjana de les dues tasques.
- Si el corrector atorga una puntuació inferior al 60% en **tres o més** criteris en total en els nivells bàsic, intermedi i avançat- independentment de que sigui en la mateixa tasca o en les dues – no sesumen els punts.
- En els nivells bàsic, intermedi i avançat el candidat obté una nota de 4 sobre 10 si suspèn **tres** criteris, i una nota de 3 sobre 10 en el cas que siguin **quatre o més** el criteris suspesos.
- Els escrits irrellevants o que clarament no corresponen a la tasca requerida han de rebre una nota de 2 punts.
- Els candidats han de fer obligatòriament les dues tasques proposades. En cas contrari, es considerarà la totalitat de la prova com no avaluable i se li donarà una nota màxima de 2 punts.
- El segon corrector procedeix de la mateixa forma.

- Finalment es fa la mitjana de les notes atorgades per cadascun dels correctors per tal d'obtenir la qualificació final.
- Quan hi hagi una diferència de dos o més punts sobre 10 en la nota atorgada per cada corrector cal revisar l'examen.

Les tasques d'aquesta prova de valoració més subjectiva s'avaluaran d'acord amb els següents criteris:

CRITERIS	EL QUE S'AVALUA
Adequació	L'ajustament al format requerit; l'adequació al registre en funció del destinatari, propòsit i situació; la rellevància del contingut i el compliment de la tasca.
Cohesió i Coherència	L'organització de la informació i de les idees; l'ús de connectors discursius, d'altres mecanismes d'interconnexió i dels signes de puntuació.
Riquesa	La varietat i precisió referent al contingut, estructures i lèxic.
Correcció	L'ús gramatical, sintàctic i lèxic correctes.

A l'annex 1 s'adjunten les graelles de correcció corresponents.

A mena de suggeriment, s'adjunten especificacions per aquest tipus de prova.

APARTAT	FORMAT I TIPUS DE TASCA	ENFOCAMENT DE LA TASCA	TEMPS
1	Escriure un comunicat breu. Fer un escrit: nota, correu electrònic, postal, invitació, etc. (50-60 paraules)	Fer un escrit amb propòsit comunicatiu, amb un missatge concret i específic	30m. aprox.
2	Escriure un text narratiu o descriptiu senzill. (100 paraules aprox.)	Fer un escrit senzill mostrant la capacitat de comunicació a través de la narració de fets o descripció de llocs i persones.	40m. aprox.

(c. EOI Pamplona)

6.8. Puntuació i duració de les proves

L'examen no es considerarà superat si no s'ha arribat al 60% de la puntuació total a cadascuna de les proves, encara que la mitjana resultant de les puntuacions de totes les proves juntes abasti el 60% de la puntuació total per examen. La puntuació de cadascuna de les proves superades en la convocatòria ordinària es mantindrà per a la convocatòria extraordinària (si l'hagués) del mateix curs, no estant obligat l'examinand a realitzar en aquesta convocatòria més que les proves no superades en aquella.

En cas que l'alumne obtengui a un dels apartats un mínim del 50%, es considerarà que supera el curs si, per una banda, ha assolit un 60% mínim a tots i cada un dels apartats restants i si, per altra, el resultat de la suma global de les notes de tots els apartats és igual o superior al 60%.

La duració total d'aquestes proves no superarà les 5 hores.

6.9. Criteris de qualificació

Per a totes les tasques contingudes en les proves, i quan aquestes tasques estiguin basades en ítems de correcció objectiva, s'elaborarà una clau de respostes clara i exhaustiva. Per a les proves directes o d'expressió (escrita i oral) es dissenyaran unes taules d'avaluació comunes per guiar l'actuació dels avaluadors. Els descriptors en aquestes graelles tindran un contingut positiu i seran precisos, clars, breus i independents.

A les actes de qualificació els resultats finals s'expressaran en termes de APTE/NO APTE, encara que es poden incloure qualificacions parcials de cadascuna de les parts de l'examen i la puntuació global final. Les notes que figuraran a les actes seran de 0 a 10 punts. En tot cas, la qualificació final única de l'examen serà global. Els candidats a aquestes proves hauran d'obtenir un 60% per a cadascuna de les parts (destreses) per tal de poder ser qualificats positivament.

Cadascun dels quatre apartats en què consistirà l'examen tindrà un valor del 25% del resultat final:

Comprensió lectora	25 punts (mínim 15)
Comprensió auditiva	25 punts (mínim 15)
Expressió escrita	25 punts (mínim 15)
En aquesta prova es valorarà:	
	- Adequació (6,25)
	- Cohesió i coherència (6,25)
	- Correcció (6,25)
	- Riquesa (6,25)
Expressió oral	25 punts (mínim 15)
En aquesta prova es valorarà:	
	- Adequació(5)
	- Cohesió i coherència (5)
	- Fluïdesa (5)
	- Correcció (5)
	- Riquesa (5)

Com hem apuntat anteriorment, la primera prova d'avaluació del curs Bàsic A1 tindrà unes característiques pròpies i una puntuació diferent a la que acabem d'indicar.

6.10. Nivell de les proves

El nivell Bàsic se situa, en termes generals, a un nivell A2 del MCER

7. BIBLIOGRAFIA

7.1. Llibres de text

Nivell Bàsic A1

BOSCO TIMONEDA, Elías: *Al-Ayn*, curso de árabe prebásico (A1). Almería: Albujoyra, 2009.

Una vegada iniciats els alumnes a la lectoescriptura en àrab, el professor/a prendrà com a guia de les seves classes les primeres lliçons d'aquest manual:

V.V.A.A.: *As-Saqiya A1*, Lengua Árabe. Almería: Albujoyra, 2015.

A part d'això, elaborarà material per tal de treballar al'aula els continguts exposats a l'apartat homònim d'aquesta programació i complementar els continguts del llibre de text d'acord amb les característiques concretes de cada grup-classe. Aquest material s'elaborarà a partir de documents reals i/o diversos manuals el llistat dels quals figura en l'apartat de material complementari (7.3) d'aquesta programació.

Nivell Bàsic A2.1

V.V.A.A.: *As-Saqiya A1*, Lengua Árabe. Almería: Albujoyra, 2015.

Donat que aquest mètode està pensat per utilitzar-se en "145 hores lectives aproximadament, a les quals s'hauria de sumar un mínim d'unes altres 150 de preparació i repàs per part de l'alumnat", i tenint en compte també que cada curs no específic d'àrab a l'EOI de Palma consta de 120 hores lectives, i que en els primers mesos del nivell Bàsic A1 es van descobrir les lletres progressivament fins que es llegeixen totes (i es fa servir el llibre de text A-Ayn com a suport), hem destinat la segona mitat del llibre proposat per a Bàsic A1 a ser tractades i treballades als dos primers trimestres del curs Bàsic A2.1.

Nivell Bàsic A2.2

El professor elaborarà material propi i proporcionarà als alumnes activitats recopilades a partir de diversos manuals el llistat dels quals es facilita a l'apartat 7.3 d'aquesta programació.

7.2. Lectures obligatòries

El caràcter cursiu de la llengua àrab i l'absència de vocals breus en la seva escriptura fa que la seva lectura sigui molt complexa i difícil per als alumnes en les primeres etapes del nivell Bàsic en general. Aquest motiu, juntament amb la dificultat de trobar material publicat adient, pertinent, atractiu i adequat al nivell fan que no considerem oportú al present curs acadèmic incloure lectures obligatòries en els primers cursos del nivell: Bàsic A1 i Bàsic

A2.1, encara que a la llista de material complementari (7.3) sí que incluim algunes lectures recomanades que es podran pilotar al llarg d'aquest curs.

En canvi, per al curs de Bàsic A2.2, sí que es treballaran diversos textos de la següent publicació editorial:

GAAFAR, Mahmoud; WIGHTWICK, Jane: *Easy Arabic reader*, McGraw-Hill Companies, 2011 (+audio online)

7.3. Material complementari

El material que anirem emprant a classe s'elaborarà a partir de la major part d'llibres que exposem al llistat adjunt. L'alumne pot consultar a la biblioteca molts d'aquests manuals. Insistim que aquest apartat no és una llista de material obligatori per l'alumne, sinó que només pretén ser una guia per aquells alumnes que vulguin aprofundir en algun dels aspectes de la llengua àrab tractats a l'aula.

Llistat de material complementari

Manuais i mètodes

AGUILAR, Victoria et alii: *Hayya natakallem al-'arabiyya. Cuaderno para leer y escribir árabe*, ICE Universidad de Murcia, 1998.

AGUILAR, Victoria; MANZANO, Miguel Ángel; ZANÓN BAYÓN, Jesús: *Alatul: Iniciación a la lengua árabe A1.1 - Libro de curso*, Herder, Barcelona, 2010.

AGUILAR COBOS, J. David; GARCÍA CASTILLO, Alejandro; PALAS SÁNCHEZ, Sergio: *Al-birka A1-*, Albujaia, 2012.

ALDRICH, Matthew: *Arabic voices 1. Listening and reading*, Ed. Lingualism, 2014.

AL-QAFSÍ, Zahya: *Al-Arabiyya al-Muâsira*1, Institut Bourguiba des Langues Vivantes, 1991.

ALOSH, Mahdi: *Ahlan wa sahan 1*, Yale, 2009 +CD-ROM +DVD.

ALOSH, Mahdi: *Ahlan wa sahan, functional Modern Standard Arabic for Beginners*, Yale University Press.

BADER, Fawzieh A.: *Al-Asas for teaching Arabic for Non-Native Speakers*, Noorart, 2010 +CD

BADWI, Al-Said Muhammad & YUNUS, Fathi Ali: *Al-Kitâb al-Asâsîl*, Túnez, 1988.

BRUSTAD, K.; AL-BATAL, M.; AL-TONSI, A.: *Alif baa with DVDs: introduction to Arabic letters and sounds*. Washington D.C.: Georgetown University Press, 2004.

BRUSTAD, K.; AL-BATAL, M.; AL-TONSI, A.: *Al-Kitaab fii Ta'allum al-'Arabiya. A Textbook for Beginning Arabic Part One + DVDs*. Washington, D.C.: Georgetown University Press, 2004.

CABELLO SANZ, Encarna: *Un año en Tánger*, Editorial Albujaia, 2009.

CATALÁN, Matías: *Árabe de supervivencia. Guía de conversación con glosario, introducción gramatical y ejercicios*, Vessants 2010.

- DANDACHLI, Charif: *Curso de árabe fácil 1. Aprende y habla*, Universidad de Zaragoza, 2010.
- DEHEULES, Luc-Willy: *Manuel d'arabe moderne*, Langues-Inalco, 1999 (+ 2 cintes).
- DEVILLE, G.& ABU NIMEH, A.: *L'arabe pratique. Al-luga al-arabiyya lil-hayyâ al-yaumiyya*, Omnivox, 1983. (+ 2 cintes).
- HALLAQ, B. :*40 leçons pour parler arabe*. París: Pocket / Langues pour tous, 1998.
- HERNÁNDEZ MARTÍNEZ, Joana: *Mi vida en el planeta Marte (versión vocalizada)* Almería: Albujoyra, 2016
- HEYKAL, Ahmed: *Curso de árabe*, Hiperión, 1985.
- KHORSHID, Ahmed: *Sah.la.way.hi* <سهلوييه>, editat per l'autor, 2009.
- LOUIS, Samia: *Lughatuna Al-Fusha Book 1: A Course in Modern Standard Arabic: The American University in Cairo Press*, 2010 (+CD +DVD).
- LOUIS, Samia: *Lughatuna Al-Fusha Book 2: A Course in Modern Standard Arabic: The American University in Cairo Press*, 2011 (+CD +DVD).
- MÉGALLY, Samir: *L'arabe facile, cours de grammaire et exercices*, Éditions Samir Mégally, Paris, 2002 (+CD).
- MEGALLY, Fuad H.; MANSOOR, M.: *Durûs fî al-arabiyya*, Linguaphone Institute, Londres, 1980.
- MULLA HUBCH, B.; BALAGUÉ, L.; DÍAZ, M.:*Tareq: Curso multimedia de árabe básico*. Barcelona: Didaco, 2003.
- NEYRENEUF, Michel: *L'arabe d'aujourd'hui en 90 leçons et en 90 jours*, Le Livre de Poche, 1992 (+ CD).
- SALEH, Waleed al-Khalifa: *Curso práctico de lengua árabe I*, Ibersaf, Madrid, 2001.
- SCHULZ, E.; KRAHL, G.; REUSCHEL, W.: *Standard Arabic: an elementary-intermediate course*. Cambridge: Cambridge University Press, 2000. (+ audio).
- SMART, J.R.: *Teach yourself arabic. A complete course for beginners*, Hodder & Stoughton, 1997 (+ audio)
- TRIBAK, Saïd: *Introducció a l'aprenentatge de la llengua àrab*, El Mèdol, Tarragona, 1998.
- VV.AA.: *Algarabía. Revista de Didáctica del árabe como lengua extranjera*, Consejería de Educación y Ciencia, CEP de Málaga, EOI de Málaga.
- V.V.A.A.: *Al-yadual A2, Lengua Árabe (Libro del Alumno)*. Almería: Albujoyra, 2008.
- V.V.A.A.: *Al-yadual A2, Lengua Árabe (Libro de Ejercicios)*. Almería: Albujoyra, 2008.
- V.V.A.A.: *Al-yadual A2, Lengua Árabe (Audiciones del Libro del Alumno)*. Almería: Albujoyra, 2008.
- VV.AA.: *An-nafura A1, Lengua Árabe (Libro del Alumno)*. Almería: Albujoyra, 2007.
- VV.AA.: *An-nafura A1, Lengua Árabe (Libro de Ejercicios)*. Almería: Albujoyra, 2007.
- VV.AA.: *Arabe nivel básico*, CEP
- VV.AA.: *Arabyyat Al-Naas part 1*, Routledge, 2014 +CDs +DVDs

- VV.AA.: *Basma 1. Cuaderno de Ejercicios*, Editorial Akal, 2011.
- VV.AA.: *Basma 1. Guía del profesor*, Editorial Akal, 2011.
- VV.AA.: *Basma 1. Libro del alumno*, Editorial Akal, 2011.
- VV.AA.: *Basma 2. Libro del alumno*, Editorial Akal, 2012.
- VV.AA.: *Basma 3. Libro del alumno*, Editorial Akal, 2012.
- VV.AA.: *Basma inicial. Cuaderno de Ejercicios*, Editorial Akal, 2011.
- VV.AA.: *Basma inicial. Guía del profesor*, Editorial Akal, 2011.
- VV.AA.: *DVD Marhaba Breaks*, Arabic for All
- VV.AA.: *Living Language Arabic*, Living Language, 2012 (3llibres + 9CDs).
- VV.AA.: *Living Language Arabic Essential, Intermediate, Advanced*, Living Language, 2012 (3llibres + 9CDs).
- VV.AA.: *Palier 1 Arabe, 1re année*, Éditions Hatier, 2010.
- WEBER, Nicolas: *La escritura árabe es fácil*, Sirpus, Barcelona, 2007.
- WIGHTWICK, Jane & GAAFAR, Mahmoud: *Mastering Arabic*, Macmillan Master Series, 1990 (+ audio).

Diccionaris recomanats

- ALKUWAIFI, Ahmad i TORRES, Montserrat: *Diccionari infantil il·lustrat català àrab*, Punt d'intercanvi Associació Sociocultural, 2000.
- També està disponible online: http://www.edu365.cat/agora/dic/catala_arab/
- ALKUWAIFI, Ahmad i TORRES, Montserrat: *Diccionario ilustrado árabe-español*, Sirpus, 2003.
- CONSEJERÍA DE EDUCACIÓN Y CIENCIA DE CASTILLA-LA MANCHA *Diccionario Básico Castellano-Árabe*, Consejería de Educación y Ciencia de Castilla-La Mancha: <http://www.educa.jccm.es/educa-jccm/cm/recursos/tkContent?pgseed=1181427245972&idContent=10857>
- FERRANDO, I.: *Diccionario Universal Herder Árabe. Árabe-Español/ Español-Árabe*. Barcelona: Herder, 2006.
- VV.AA.: *An-nafura A1, Glosario español-árabe*. Almería: Albujaýra, 2007. http://albujaýra.com/publicaciones/modules.php?name=Downloads&d_op=getit&id=3
- VV.AA.: *An-nafura A1, Glosario árabe-español*. Almería: Albujaýra, 2007. <http://albujaýra.com/publicaciones/a1/glosarioarabeatodos.pdf>

Gramàtiques recomanades

CALVO, E.; COMES, M.; FORCADA, M.; PUIG, R.: *Introducció a la llengua àrab*.
Barcelona: Edicions Publicacions Universitat de Barcelona, 2000.

HERNÁNDEZ MARTÍNEZ, Joana: *Gramàtica pràctica de àrabe*, Albujaia, 2010.

VV.AA.: *Kit de gramàtica. Àrabe*, Editorial Difusión, 2010.

Llibres de lectura recomanats

'*Anâ min al-'imârât* (Bàsic 1.1) Editorial Collins, col·lecció Big Cat Arabic

'*Abû-l-kimya*' (Bàsic 2) Editorial Collins, col·lecció Big Cat Arabic

'*Fî-s-sahrâ*' (Bàsic 1.1) Editorial Collins, col·lecció Big Cat Arabic

'*Min 'ajâ'ib ax-xarq al-awsat* (Bàsic 2) Editorial Collins, col·lecció Big Cat Arabic

'*Rihlat 'ilâ-s-sahrâ*' (Bàsic 1.2) Editorial Collins, col·lecció Big Cat Arabic

'*âlam wâhid* (Bàsic 2) Editorial Collins, col·lecció Big Cat Arabic

8. PROGRAMACIÓ D'ACTIVITATS CULTURALS

En el moment de redacció de la present programació, el Departament d'Àrab encara està treballant en el disseny de les activitats culturals d'enguany.

A part d'això, es podran dur a terme sortides segons les activitats culturals relacionades amb el món àrabo-islàmic que es celebrin a Palma al llarg d'aquest any acadèmic.

9. CALENDARI DE REUNIONS DE DEPARTAMENT

Les reunions entre els dos membres del departament tendran lloc a l'EOI de Palma els divendres no lectius. No obstant, atès que hi ha divendres no lectius en els quals es poden impartir cursos de formació, se substituiran les reunions corresponents a aquests divendres i es fixaran dates alternatives.

Segons el desenvolupament del curs, el número de dies destinats a reunions podrà augmentar i més tenint en compte que es dediquen part de les reunions a desenvolupar sessions d'estandarització de criteris de correcció de proves subjectives (expressió oral i expressió escrita) per a cada nivell.

Les reunions del mes de juny es fixaran segons el calendari d'exàmens finals.

Els continguts tractats en aquestes reunions, les decisions preses al llarg del curs, el seguiment del desenvolupament de la programació i qualsevol altre tema d'interès es recolliran en el Llibre d'Actes després de cada reunió.

Annex 1

Baremació de la puntuació:

2,5- compleix totalment els aspectes del descriptor

2- compleix els aspectes del descriptor amb alguna excepció

1,5- compleix els aspectes del descriptor en més de la meitat de la producció

1- compleix els aspectes del descriptor en menys de la meitat de la producció

0,5- compleix els aspectes del descriptor molt poc o quasi mai

2- compleix totalment els aspectes del descriptor

1,5- compleix els aspectes del descriptor amb alguna excepció

1- compleix els aspectes del descriptor en més de la meitat de la producció

0,5- compleix els aspectes del descriptor en menys de la meitat de la producció

Expressió escrita	Puntuació	Expressió oral	Puntuació
Adequació L'ajustament al format requerit; l'adequació al registre en funció del destinatari, propòsit i situació; la rellevància del contingut i el compliment de la tasca.	2,5	Adequació L'assoliment de la tasca; l'adequació del registre pel que fa al destinatari, el propòsit i la situació; l'extensió de les intervencions; la rellevància del contingut, els torns de paraula i les estratègies de cooperació i manteniment de la comunicació.	2
	2		1,5
	1,5		1
	1		0,5
	0,5		
Cohesió i Coherència L'organització de la informació i de les idees; l'ús de connectors discursius, d'altres mecanismes d'interconnexió i dels signes de puntuació.	2,5	Cohesió i Coherència L'organització de la informació i de les idees; l'ús de connectors discursius, d'altres mecanismes d'interconnexió i dels patrons d'entonació.	2
	2		1,5
	1,5		1
	1		0,5
	0,5		
Riquesa La varietat i precisió referent al contingut, estructures i lèxic.	2,5	Riquesa La varietat i precisió referent al contingut, estructures i lèxic.	2
	2		1,5
	1,5		1
	1		0,5
	0,5		
Correcció L'ús gramatical, sintàctic i lèxic correctes.	2,5	Correcció L'ús correcte gramatical, sintàctic, lèxic i de pronunciació.	2
	2		1,5
	1,5		1
	1		0,5
	0,5		
	2,5	Fluïdesa Avalua la capacitat d'actuar en les interaccions amb naturalitat i amb un ritme bastant regular com per a no interrompre la comunicació.	2
	2		1,5
	1,5		1
	1		0,5
	0,5		

Es farà la suma de la puntuació sobre 10 (de forma que sigui més aclaridora) i a continuació s'establirà la seva correspondència segons els criteris de qualificació de l'apartat 6.9

